

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 102. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh stavebního zákona /sněmovní tisk 1008/ - třetí čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 1009/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 102. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 12. až 27. května 2021

Obsah:

Strana:

12. května 2021

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1648).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	5
Řeč poslance Pavla Kováčika	7
Řeč poslance Vlastimila Válka	8
Řeč poslance Mariana Jurečky	9
Řeč poslance Ivana Bartoše	10
Řeč poslance Víta Rakušana	11
Řeč poslance Pavla Kováčika	12
Řeč poslance Vlastimila Válka	13
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	13

Schválen pořad schůze.

Sloučená rozprava k bodům 1 a 2 /sněmovní tisky 1008 a 1009/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	14
Řeč poslance Lukáše Černoorského	16
Řeč poslance Jaroslava Vymazala	16
Řeč poslance Ivana Bartoše	16

Usnesení schváleno (č. 1649).

Řeč poslankyně Jany Černochové	17
--------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	17
Řeč poslance Vlastimila Válka	17
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	18
Řeč poslance Ivana Bartoše	18

Řeč poslance Dominika Feriho	21
Řeč poslance Jana Pošváře	22
Řeč poslance Františka Kopřivy	24
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	26
Řeč poslance Marka Výborného	27
Řeč poslance Jana Čížinského	33
Řeč poslance Radka Holomčíka	35
Řeč poslance Jana Čížinského	37
Řeč poslance Tomáše Martínka	37
Řeč poslance Tomáše Vymazala	39

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	41
Řeč poslance Marka Výborného	42
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	42
Řeč poslankyně Věry Kovářové	45
Řeč poslance Ondřeje Profanta	45
Řeč poslance Martina Kupky	46
Řeč poslance Marka Výborného	46
Řeč poslance Martina Kupky	46
Řeč poslance František Navrkal	47
Řeč poslance Tomáše Martínka	48
Řeč poslance Ondřeje Profanta	50
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	52
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	54
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	54

Usnesení schváleno (č. 1650).

Řeč poslance Lukáše Černoorského	55
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	55

(Projednávání sloučené rozpravy bylo přerušeno.)

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

27. května 2021

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
12. května 2021
Přítomno: 168 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, než zahájíme 102. schůzi Poslanecké sněmovny, rád bych vám připomněl, že v 15 hodin bude zahájena další schůze s číslem 103.

Nyní zahajuji 102. schůzi, všechny vás vítám. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se přihlásili svými kartami.

Schůzi jsem svolal podle jednací řádu na základě žádosti 42 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána ve středu 5. května elektronickou poštou.

Než přistoupíme k určení dvou ověřovatelů schůze, tak vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech. Prosím o klid v sále, budeme hlasovat ověřovatele.

Navrhuji, abychom určili poslance Jana Čížinského a poslance Tomáše Vymazala. Ptám se, jestli je jiný návrh. Nikoho nevidím.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je v tuto chvíli 119 poslanců, pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 102. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jana Čížinského a poslance Tomáše Vymazala.

S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Staněk.

Do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci a poslankyně: Ivan Bartoš od 14 hodin – pracovní důvody, Jan Bartošek – odpolední jednání, pracovní důvody, Martin Baxa od 15 hodin – pracovní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Jaroslav Bžoch – bez udání důvodu, František Elfmark – osobní důvody, Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Miroslav Grebeníček – zdravotní důvody, Tomáš Hanzel – pracovní důvody, Monika Jarošová – zdravotní důvody, Jana Krutáková – zdravotní důvody, Jana Levová – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Vojtěch Munzar – pracovní důvody, Jana Pastuchová – rodinné důvody, Markéta Adamová Pekarová do 10.30 – pracovní důvody, Pavel Plzák – rodinné důvody, Zdeněk Podal – zdravotní důvody, Miroslav Samaš – osobní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Julius Špičák od 11 do 13 hodin – bez udání důvodu, František Vácha – rodinné důvody, Václav Votava – osobní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody. Ještě tu mám dodatečnou omluvu paní poslankyně Karly Šlechtové ze zdravotních důvodů dnes, omluva.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Marie Benešová do 17 hodin – pracovní důvody, Jakub Kulhánek – pracovní důvody, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody. Tolik k omluvám.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 102. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. (V sále je hluk.) Já poprosím už opravdu o klid. Máte-li co k vyřizování, běžte si to vyřídit do předsálí. Ještě vydržte, pane předsedo, opravdu, ten hluk je veliký. (Zvoní pro uklidnění v sále.) Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, ministři vlády, milé kolegyně, milí kolegové. Jsem si plně vědom toho, že jsme v režimu mimořádné schůze, dokonce dvou tento den, nicméně považuji za potřebné vystoupit s důležitou a aktuální věcí, obrátit se s výzvou na paní ministryni Dostálovou, která tady je. Víím, že nemohu navrhnout zařazení žádného bodu, jsem si toho plně vědom, nicméně si myslím, že slova, která teď řeknu, mají zaznít na půdě Poslanecké sněmovny, protože je považuji za mimořádně důležitá a situace, o které budu mluvit, vyžaduje okamžitý zásah a okamžité řešení.

Je mezi námi plno lékařů, my všichni ostatní jsme pacienti. Doposud jsem se domníval, že hlavním ukazatelem toho a zárukou kvalitní zdravotní péče jsou skvělí lékaři, skvělé sestry, skvělý zdravotnický personál, výborně vybavené naše nemocnice a další zdravotnická zařízení. V minulých měsících tady opakovaně z úst zástupců řekl bych všech politických stran zastoupených ve Sněmovně zaznívala oprávněná slova díků, která směřovala k našim zdravotníkům, lékařům, sestrám a všem, kteří pomáhají bojovat s covidem a kteří se tak obětavě celou dobu starají o naše nemocné spoluobčany. Nicméně paní ministryně Dostálová vymyslela světový unikát a v České republice od minulého týdne rozhoduje o kvalitě zdravotní péči úplně něco jiného – počítačová myš. (Ukazuje.)

Vidíte všichni, počítačová myš rozhoduje o kvalitě zdravotní péče v naší republice. Já ji pak zapnu, protože jsem nechtěl vybíjet baterii, a zkusím na mikrofon klik či dvojklik. A můžete se usmívat, kroutit hlavou, ale já vám odcituji z dopisu vrchní ministerské rady, nebo radové, je to paní inženýrka Živcová, funkcí, mám napsané, je vrchní ministerský rada, která píše věci, které by nevymyslel ani Jára Cimrman. A naše státní správa to myslí vážně. Já to považuji za naprostou nehoráznost a skandál, plýtvání odborným potenciálem našich nemocnic a všech lidí, kteří zodpovědně připravovali kvalitní projekty. (Hluk v sále trvá.)

"Vážená paní, vážený pane" – je v oficiálním dopise z MMR – "s ohledem na množství se dotazy ohledně podávání či registrace projektů do výzvy REACT-EU, výzva 98, 99 a 100" – mluvím o tom proto, že zatím proběhla jenom výzva 98, 99 má proběhnout tento pátek, pokud se nepletu, a 100 příští týden – "uvádím výčet následujících faktorů ovlivňujících podání. Informaci prosím přidejte zpracovatelům vašich projektů."

Pane předsedo, kdybyste mi zjednal klid, velmi bych to ocenil.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu vás prosím o klid, už začala schůze, probíhá schůze, vystupuje pan předseda. Já víím, že je to mimořádná schůze, ale prosím vás o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jedná se o miliardy korun, abychom věděli, nejsou to žádné drobné. Paní vrchní ministerská radová píše: "Vzhledem k vysokému zájmu všech potenciálních žadatelů předpokládáme vteřinový režim výzev. To znamená, výzvy je nutné podat či registrovat v první den, který je ve výzvě uveden jako první možný k registraci, a zároveň i v danou hodinu, to jest ve 14 – ne 00, ale ve 14:00:00 hod. Rozhodující může být nejen vteřinové podání, ale i mikrosekundové podání.

Za druhé, je vhodné zvážit počty předkládaných projektů.

Za třetí, jedním z důležitých prvků jak modernizovat naše zdravotnictví, jak zajistit kvalitní zdravotní péči, je technické vybavení PC a rychlost připojení k internetu. Je

doporučeno konzultovat se specialisty na IT. Dále uvádím, že server, který bude přijímat registrované projekty, je v Olomouci." My, co jsme z oblasti IT, této informaci fakt nerozumíme, proč je to důležité, v Olomouci, a ne v Praze nebo v Ostravě.

"Za čtvrté, u projektů je nutné nastavit takzvané ruční podání, přičemž projekty je nutné finalizovat a podepsat před 14. hodinou a k registraci může dojít až ve 14:00:00 hodin. Pozor! Pokud budete klikat ve 13:59, systém vám pošle hlášení, že ještě není možné žádost podat. Než toto vyřešíte, ztratíte vteřinu a projekt nepodáte včas." Já jsem si myslel, že projekt se dává včas v okamžiku, od kdy do kdy je podána výzva. Tady když ztratíte vteřinu, jste vyřízeni. Začít tedy přesně ve 14:00. "Doporučuji" – a to je úplně absurdní a mně by trvalo asi mikrosekundu, aby takový úředník opustil ministerstvo, mikrosekundu by mi trvalo toto rozhodnutí, ale paní ministryně se usmívá, je v dobré náladě, možná by nám to mohla předvést ona, metodicky – "doporučuji secvičit postřeh a rychlost u časomíry, která je vázána na světový čas, a trénovat dvojklik." (Potlesk.) Netrénoval jsem, a kdybych registroval projekt některé nemocnice, tak občané v té lokalitě jsou bez modernizace zdravotnictví, protože jsem to nesevčil, vykašlal jsem se na světový čas a v dvojkliku jsem evidentně pomalý. "Zcela rozhodujícím faktorem bude zahájení času klikání ve 14:00 a rychlost dvojkliku. Hodně úspěchů!"

To se soudruhům opravdu nepovedlo. Já vůbec nevím, jak to někdo může myslet vážně. Miliardy korun se rozdělí podle toho, kdo secvičí dvojklik? A paní ministryně mi to chce vysvětlit. Tady není co vysvětlovat. Žijeme v normálním světě, nebo nežijeme? Já bych doporučoval paní ministryni, aby se setkala s těmi, kteří ty projekty připravovali, s těmi odborníky, a řekla jim: Pánové a dámy, možná máte pravdu, ale pokud jste nesevčili dvojklik, nic nebude. To je neuvěřitelné! To se fakt nedá vymyslet. Kdybych to četl, tak řeknu, že to je vymyšlené, kachna. Ten, co to napsal, se zbláznil. Takže nám se zbláznilo Ministerstvo pro místní rozvoj a takhle chce rozdělovat evropské dotace. A ještě nám to chtějí vysvětlit! To je podle mě neuvěřitelné!

Paní ministryně, vy byste to měla zrušit, hodnocení podle času dvojkliku, zastavit páteční výzvu, říct, že se to bude hodnotit standardně podle kvality projektu, zda to zapadá do systému, jak je naplánována péče v České republice, a ne takhle.

Čirou náhodou, víte, kde nejlépe secvičili dvojkliky? V nemocnici pana ministra. Už vím, proč je ministr, protože určitě bylo výběrové řízení, všichni uchazeči přišli, měli myš, šup, šup, výborně, Arenberger. Sice nemá čas, aby uměl pořádně vypsát majetkové přiznání, ale v klikání je skvělý. (Smích v sále, potlesk.) Já vím, že to zní jak z grotesky. Ale to je rozklad státní správy v přímém přenosu. A za tři minuty tady přijde paní ministryně a řekne: Mám tady skvělý stavební zákon, Country for future. Kdo bude klikat, ten ji postaví rychleji. A ještě tam bude mít tu nemocnici dobře vybavenou. A pokud ne, vyměňte management. Cožpak je úkolem ředitelů secvičovat dvojklik? Sladit a synchronizovat nemocniční čas se světovým časem? Kam jsme se to dostali? To je úplně nenormální! To se fakt nedá vysvětlit!

Už nebudu ani vyzývat žádnou ministryni k odchodu, to nemá žádný smysl, protože kdybych bral jednoho po druhém, tak přednesu komplet seznam. Práh toho, co si ministr může dovolit, je úplně zrušen, vlastně si může dovolit úplně všechno. A úplně vážně chudáci ředitelé řeší, jestli mají optické připojení nemocnice, nebo ne, místo aby řešili, zda ten projekt je kvalitní, nebo není. Nevím, který – jak bych to řekl slušně, no to se nedá říct slušně – který chorý mozek to vymyslel! Dvojklik rozhoduje o tom, jestli stovky milionů dostane nějaká nemocnice nebo zdravotnické zařízení, nebo nedostane.

Mnozí na to upozorňovali dopředu, to nespadlo z nebe. Hluší a slepí byli na MMR. Hluchá a slepá k tomu je paní ministryně Dostálová. Takže až tady zase bude vykládat o tom,

jak skvěle nachystala stavební zákon, tak si vzpomeňte, jak skvěle ona a její ministerstvo vymyslelo čerpání evropských peněz. A že to jsou velké částky!

Ale můžu se podívat, kdo je pod čarou. Omlouvám se, vidím to teď poprvé, takže omlouvám se panu kolegovi Ivanu Adamcovi – smůla, pomalý dvojklik, v Trutnově nebude nic, nebude to v Pardubickém kraji, v Jičíně, v Třinci, v Boskovicích, v Thomayerově nemocnici, v Prachaticích, Krajská nemocnice Tomáše Bati – a teď bych mohl pokračovat. Všichni, kteří neselhali v tom, že by připravili špatné projekty. Neselhali v kvalitní odborné přípravě projektu, kterým se má zlepšit zdravotnictví v jejich regionu, selhali podle MMR v dvojkliku a synchronizaci se světovým časem. A ještě jim paní ministerský rada píše: "Hodně úspěchů!" (Pobavení.)

Opravdu neuvěřitelné, paní ministryně, já vás vyzývám, tuhle 98. výzvu nehodnoťte podle času přihlášení, to hodťte do koše, zhodnoťte to standardně jako kterýkoliv jiný dotační program a je všechno v pořádku. Ty příští dvě výzvy oznamte dnes těm uchazečům, že nemusí secvičovat dvojklik, trojklik nebo co, nemusí synchronizovat světový čas a bude se to hodnotit standardně podle kvality projektu. To je jediný spravedlivý a rozumný systém, který se dá zvolit. Jinak je to něco neuvěřitelného, plýtvání veřejnými zdroji. Podle mě systém zdravotní péče nemůže být postaven na tom, kdo umí rychleji klikat a kdo ne.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu několik omluv. Omlouvá se pan ministr Arenberger dnes z celého jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Jakob dnes od 15 hodin až do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Bělobrádek se omlouvá dnes z celého jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Onderka se omlouvá od 9.00 do 11.00 ze zdravotních důvodů, pan ministr Miroslav Toman se omlouvá dnes z pracovních důvodů, paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá dnes od 9.00 do 10.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Kott se omlouvá dnes od 15 hodin ze zdravotních důvodů.

S přednostním právem je přihlášen pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, on ten předchozí příspěvek pana kolegy Zbyňka Stanjury prostřednictvím vás, pane předsedo, není žádná legrace. Ono to dokonce i váže na ten stavební zákon, ale i na řadu jiných věcí. A chce se mi říci, pane kolego a vy ostatní, kteří ten nový svět IT berete tak, že bez toho nic nejde, tak vítejte ve světě digitalizace státní správy. Protože podle jakého kritéria jiného, snadného, bez nějakých vedlejších vlivů než podle časového kritéria se ty věci dají rozhodovat? Každé jiné kritérium v digitálním světě je nebo může být mírně řečeno neobjektivní. (V sále je rušno.)

Takže já bych si dal doopravdy při každém našem rozhodnutí o zákonech nebo o tom, jakým způsobem má státní správa a ostatní instituce přistupovat k občanovi a obcím –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás opravdu prosím o klid! Nepokřikujte na sebe! Jestli potřebujete něco projednat, běžte do předsálí.

Poslanec Pavel Kováčik: – abychom současně rozhodovali také o tom, že k takovýmto absurditám, o kterých mluvil pan kolega Stanjura, nebude docházet. Já vím, jistého času to bylo tak, že se přednostně rozhodovalo podle toho – tedy zlí jazykové tvrdí, že? – ze které

politické strany je příslušný starosta nebo ředitel té instituce. To je přece dávno pryč, že? Ted' stačí doopravdy, když se přihlásí co nejdřív.

Bohužel, toto kritérium nezohledňuje kvalitu projektů. Toto kritérium nezohledňuje ani nutnost, potřebnost, nezbytnost toho žadatele. Toto kritérium skutečně zohledňuje jenom to, jak moc je bez ohledu na příslušnou odbornou kvalifikaci nebo úroveň ten žadatel zručný v digitálním světě. To si myslím, že může být jistou výhodou, ale převažují určitě nevýhody. O objektivitě toho rozhodnutí nemůže být ani řeči. Prosím, zvažme napříště, jestli toto kritérium má být skutečně tím rozhodujícím, a nedívejme se bezhlavě jenom na to, že digitalizace vyřeší úplně vše. Ano, vyřeší, ale tak, jak to teď zobrazil pan kolega Stanjura. A to přece není dobře. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Válek, připraví se pan předseda Jurečka. Připomínám, že jsme ve fázi schvalování programu. Pouze přednostní práva. Děkuji.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, paní ministryně, páni ministři, kolegyně a kolegové, já jsem se té klikací šaškárny musel zúčastnit, protože v jedné z těch nemocnic, která měla totální neúspěch, zřejmě proto, že docent Blatný už není ministr, pracuji. Ty projekty jsme chystali tři čtvrtě roku. Výsledek byl, že jsme bohužel nekoupili dostatečně rychle herní myši, pravděpodobně jsme neměli ty správné klikače, což u druhé – Fakultní nemocnice v Brně – udělali správně. Určitě to nesouvisí s tím, že ředitel nemocnice je současný náměstek ministra – a tam naopak vyšly projekty všechny.

Já si myslím, že je to naprosto nedůstojné českého zdravotnictví a naprosto nedůstojné, aby tímto způsobem byly rozdělovány peníze. Já to považuji za obrovskou ostudu. Všem kolegyním, kolegům v naší nemocnici jsem se omlouval, protože se cítím jako poslanec vinen. Bohužel to takhle vnímají: jako naprosto nedůstojnou šaškárnu, všichni ti, kteří pracují ve zdravotnickém výzkumu, kteří pracují v Agentuře pro zdravotnický výzkum, v jakékoli grantové agentuře. Kdyby o projektech, o tom, jestli bude projekt přidělený, nebo nebude přidělený, rozhodovalo klikání, tak by to pro ně byla největší ostuda v jejich odborném a vědeckém životě. Jsou tady mezi vámi profesori, jsou tady mezi vámi rektori, bývalí rektori. Prosím, ptám se jich: Zažili jste někdy, aby o rozdělování peněz za vědecké a výzkumné projekty rozhodovala rychlost klikání? (Hovoří hlasitě, vzrušeně.) Aby rozdíl mezi schválen–neschválen byl desetiný vteřiny? To jste opravdu někdy zažili? Přejde vám to normální? Přejde vám normální, že to takhle funguje?

Nicméně nebudu útočit na paní ministryni, protože celou tu akci chystalo Ministerstvo zdravotnictví. Tam byl nějaký náměstek zodpovědný za tu akci! Jaká kritéria hodnocení nachystal? To bych se tady rád dozvěděl. Bohužel, pan ministr tady není. On není ten ministr, který to chystal, ani tam nebude ten náměstek, který to chystal. Ale jaká byla kritéria o tom, že tyto peníze přijdou? O tom, že tyto peníze budou použity na jaké oblasti zdravotnického výzkumu nebo na jaké oblasti české medicíny mají být použity, se ví už řadu měsíců, dokonce možná déle než rok. Tedy předpokládal bych, že například Ministerstvo zdravotnictví navrhne MMR, aby hodnotící komise byla vědecká rada České lékařské společnosti. Nebo aby hodnotící komise byla vědecká rada a předsednictvo Agentury pro zdravotnický výzkum či jiný podobný orgán, který dokáže posoudit, co je ku prospěchu ne nějaké skupiny, ale ku prospěchu českého zdravotnictví. A ne že ta hodnotící komise, ten odborný orgán, budou prodejci myši, hráči on-line her a rychlost připojení. To mně přijde jako naprosto, naprosto nedůstojné, naprosto zoufalé a plivnutí do tváře všem zdravotníkům, co se starali o covid a co připravovali tyto projekty.

Těch nemocnic, které byly postiženy, je celá řada. Některé kraje nezískaly ani jeden projekt a myslím si, že je to velmi smutné. A prostřednictvím pana předsedajícího, váženému kolegovi Kováčikovi: Kraj Vysočina je v IT na špici i zásluhou předchozího hejtmána. Je to kraj, kam se chodí učit i fakultní nemocnice. Přesto, co se klikání týká, jsou hodně vzadu. Nedali to. Blbě klikají, nemají dobré klikače. Nebude to jenom o IT. A myslím si, nikdo z vás by asi nesouhlasil s tím, že při hlasování v této Poslanecké sněmovně se bude počítat prvních 50 kliků a ti, co kliknou jako 51., už se do hlasování nepočítají. A toto je to, o čem se bavíme.

Proto velmi prosím a připojuji se prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Stanjurovi: Prosím, zrušme toto! Zrušme to pořadí, uklidněme zdravotnickou veřejnost! A prosím, velmi prosím – a chápu, že paní ministryně v tom není úplně vinně – prosím, aby paní ministryně tady slíbila do mikrofону, pokud je to možné, že se ty projekty budou opravdu hodnotit odborně, a žádám Ministerstvo zdravotnictví, aby stanovilo jasná pravidla a kritéria, podle kterých budou ty projekty vybírány – odborná kritéria související s kvalitou těch projektů, a ne s tím, jak kdo rychle kliká!

Protože pak se dostaneme do situace, a ať to není tak dramatické, ve které byly moje děti, když studovaly na Masarykově univerzitě, kdy předtermíny se spouštějí kolem půlnoci, a kdo dřív klikne, ten má předtermín. Kdo klikne později, ten předtermín nemá. Není to žádná tragédie. A ano, tady souhlasím prostřednictvím pana předsedajícího s váženým kolegou Kováčikem, tady rychlost klikání na tom souvisí. Já mám čtyři děti. Ten nejmladší je, co se klikání týče, nejrychlejší, má herní myš. Holt ho starší sourozenci o půlnoci vzbudili, on sedl, klikl rychleji než ti starší, a tím pádem měli předtermíny. Ano, je to řešení: mohli jsme nasadit svoje děti, které umějí rychle klikat. Ale kam bychom se dostali! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mám zde několik přednostních práv. Paní ministryně si přeje vystoupit až poté, co bude schválen pořad schůze a budeme v bodu, kvůli kterému jsme se tu sešli. Takže teď pan předseda Jurečka, připraví se pan předseda Bartoš.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, tři členové vlády, kolegyně, kolegové. Já budu stručný, protože to podstatné už tady zaznělo v úvodním vystoupení pana předsedy Stanjury. Ale kdo jste trošku staršího data a sledovali jste politické dění ještě před pár lety, tak si vybavíte legendární pojem karlovarská losovačka. Teď se omlouvám všem do Karlových Varů, ale karlovarská losovačka oproti tomu, co tady můžeme sledovat, je prostě hadra. To, co se tady tímto způsobem rozjelo, je něco, co nejsme schopni my v regionech absolutně vysvětlovat. Jestli někdo ze zástupců vládních klubů ČSSD nebo ANO, kdo je třeba člen zdravotního výboru, je schopen tady vystoupit a hájit to, co tady proběhlo, tak bych byl rád, ať je schopen a řekne to. Určitě k tomu dáme prostor příští týden na normální schůzi, kde ten bod zařadíme, aby byla možnost o tom vést debatu.

Ale co mně vadí, že ministr zdravotnictví mlčí. Já být šéfem resortu, kterého se to tímto způsobem dotýká, tak okamžitě vystoupím a okamžitě upozorním na to, že takhle to prostě nemůže zůstat. A předpokládám, že Policie České republiky už celý tento postup u tohoto kola víc vyšetří. Protože tady chodí různé informace o tom, že došlo ke změnám v pořadí účastníků. Chodí informace o tom, že někteří účastníci věděli, že se to okno otevře o nějakou sekundu dřív. To jsou závažné informace! Jestli tyto věci umožnila firma, která je zodpovědná za software a která ten software dodávala pro administraci těchto výzev, tak je to velký problém a velký průšvih.

Takže bych byl rád, kdyby toto paní ministryně zastavila, celé toto páté kolo. Buďto ať tady vystoupí a řekne, že garantuje, že žádný z projektů nebude ve finále hodnocen podle

rychlosti toho dvojkliku, anebo ať se to kolo celé zruší a udělá se znovu. A ať Ministerstvo zdravotnictví dopiluje ta kritéria, podle kterých lze hodnotit efektivitu, potřebnost, smysluplnost do toho území těch investic, které ty jednotlivé nemocnice podaly. Ale prostě my nemůžeme tady mlčet k tomu, že je tady více než 8 miliard korun, které mají jít především tam, kde je to nejvíce potřeba, a ne tam, kde mají nejrychlejší připojení na internet nebo kde mají nejrychlejšího ajťáka, nebo kde měli informace o tom, že se např. to okno pro podání žádosti otvírá o nějakou sekundu dřív. Takže velmi žádám o to, aby se celé toto kolo zastavilo, vypsalobud'to znovu, nebo aby v žádném případě nedošlo k tomu, že o jakémkoli projektu bude rozhodovat rychlost registrace té žádosti, a tedy to, jakým způsobem to ten žadatel odklikl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní pan předseda Bartoš, připraví se pan předseda Stanjura. Tak ruší svoji přihlášku, vy jste se tam v zápalu hlásil. Tak pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám přeji dobré ráno. Dámy a pánové, pane předsedající, zástupci vlády, paní ministryně, já bych chtěl také zareagovat. Očekával jsem, že dnes tím tématem tedy bude stavební zákon, ale to, co se událo v posledních dnech, je průšvih. Tady zaznělo – a myslím, že třeba i paní ministryně to má na twitteru – že se přece hodnotily i nějaké obsahové věci. Tak tam byla taková klikačka, kde byly umožněny odpovědi ano–ne. Jste nemocnice? Ano–ne. Jste toto? Ano–ne. A tento seznam těchto ano–ne odpovědí, který jaksi říkal, jaký subjekt žádá, to by mělo být hodnocení těch projektů. Já jsem byl nadšený, když vznikala v minulých letech strategie regionálního rozvoje, která se dívala na jednotlivé regiony a na to, jak se v nich lidem žije, kolik je tam s. r. o, jak dostupnou mají zdravotní péči, kolik je tam vysokých škol. Už jen to kritérium regionu, kde někde máme nemocnice, ve Šluknovském výběžku, kde jsou v zásadních problémech, a někde máme nemocnice, které fungují, je podle mě zcela zásadní hodnotící kritérium, kam by ty peníze v rámci tohoto programu jít měly. To je první věc. Tudíž hodnocení kvality těch projektů by mělo být jednak, jak kvalitně je ten projekt připraven, a pak skutečně jít tím směrem pomoci tam, kde je to nejaktuálnější s ohledem na lidi a vybavenost těch nemocnic pro daný region. To je první věc.

Já jsem chtěl zareagovat na pana předřečníka z KSČM prostřednictvím pana předsedajícího. Mně to vaše vystoupení přišlo tak trochu – a nechci vás tím nijak urazit – jako taková ta rétorika rozbíječů strojů. Tak, jsme v papírovém světě. Vy někam pošlete přihlášku projektu, nějaký fascikl. To, kdy ta přihláška byla přijata, kdy byla vyhodnocena v tom papírovém světě, kam se dostala v tom pořadníku, kam ty papíry zařazujete, je pouze a jedině na tom člověku, který ji přijímá, jak tam to razítko dá, jak tam ten čas zapíše. Z tohoto procesu kromě toho, že to řeší jeden člověk na podatelně, není v tom papírovém světě žádná ověřitelná digitální stopa.

Já jsem se o tématu digitalizace bavil asi před třemi lety – a byla to taková řekněme náhodná snídane – s paní prezidentkou Estonska, která říkala, že digitální svět jí naopak umožňuje žít v bezpečí, že její zdravotní karta nebude někde lítat, že zmizí ze šuplíku, že si ji bude někdo někde předávat, protože ví, že její zdravotní záznamy jsou uloženy na jednom místě, edituje se, kdo k nim má přístup, kdo a z jakého důvodu se na ni koukal, a ten počet přístupů je omezen. To všechno nám umožňuje digitální svět, i to časové razítko, kdy se do toho systému přihlásíte. Pojd'me si tedy říci, že i to datum nebo čas přihlášení může hrát určitou roli, i když – a já jsem se teď bavil, myslím, že s Markem Bendou, o tom, jak se obsazují předměty, když se vypíší ve škole předměty, tak žáci sedí u toho počítače a taky klikají, protože zájem o některé předměty je prostě větší a naplněnost třídy má tu svoji kapacitu. Kdyby to bylo papírovým způsobem, kdybyste tam posílal seznam předmětů, na

keré se ten žák chce přihlásit, změnilo by se něco na tom procesu? (Nesrozumitelné) který ten dopis by přišel dřív, asi by ten žák dostal přednost. Opět by to bylo složité a nebyla by tam žádná faktická kontrola, zda třeba někdo nebyl zvýhodněn apod.

Proč mám tento široký úvod. Výhodou digitálního světa je, že v něm existuje ona digitální stopa. A já mám podezření, a Ondřej Profant dokonce minulý týden na interpelacích na toto upozorňoval, že pokud se řeší včasnost podání – a vidíme to v různých jiných systémech – je důležité ohlídat, je důležité auditovat, aby někdo neměl k tomu systému přístup, a teď se přenesu do světa IT, na tzv. backendu. Ne že si tam něco klikáte na té stránce, a ono tady zaznívá to klikání myši, ale fakticky to nedělá člověk. Ve věcech, kde je důležitý čas, to dělá nějaký robot, program, který prostě vyplní ten formulář a odešle ho. To je ještě případ, kdy používáte ten formulář. Samozřejmě nejrychlejší a nejčistší je přístup do té databáze, kam někdo na tom backendu, kdo se zná s tím dodavatelem nebo má nějaký přístup, prostě ten projekt nahraje, a když je to špatně udělané, tak si ještě to časové razítko změní, a tím všechny předběhne. Najde si toho, kdo je nejmíň, a dá tam minus 00001, nevím, do jaké míry to nakonec bylo hodnoceno. A já mám obavu, že se tohle stalo. Já mám obavu, že se tohle stalo zejména z důvodu, které projekty tam uspěly a proč právě tyto projekty. A proto, a tady zazněla nutnost vypsání tohoto znova, je zcela zásadní, aby se vyžádaly ty logy z těch serverů, aby se oslovil dodavatel toho systému a aby se ověřilo, zda nikdo v tomto směru neměl výhodu, nepředbíhal, anebo dokonce nedošlo k tomu, že na tom tzv. backendu rovnou do té databáze ty projekty nahrál. To je myslím zásadní.

Já se moc nedivím, že tady pan ministr dneska není. Nebudu – zaznělo to tady – žertovat, že asi vyplňuje daňové přiznání, ale měl by se k tomu vyjádřit. A já bych tedy byl pro, aby se šlo tou cestou, a já věřím, že asi nějaké to podání na tento proces bude, a skutečně využili výhodu toho IT světa, kterou právě v tom papírovém světě nemáme, a dohledali, jakým způsobem byl ten systém využíván a zejména zda někdo neměl přístup do toho samotného softwaru, kam se ty projekty nahrávaly. To je znalost, kterou lidé, kteří pracují běžně s počítačem, mají, vědí, jak to funguje. Možná by o tom měli mluvit i často zástupci vlády. Teď byla konference Digitální Česko, kterou pořádali největší odborníci na IT. Myslím, že tam vystupoval pan premiér, pan ministr, paní ministryně Dostálová, což mi moc nekoresponduje s tím, že se veřejně hovoří, že o tom, zda bude rozděleno x miliard korun tak či onak, rozhoduje klikání na myši, když fakticky se bavíme o tom, že pokud jde o tu rychlost, tak se to většinou dělá daleko sofistikovaněji a někdy tedy i faktickým podvodem. A to by mělo ministerstvo vyšetřit a toto podezření vyvrátit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Rakušan, poté pan předseda Kováčik.

Poslanec Vít Rakušan: Já vám děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, za prvé bych chtěl pográtulovat, dnes je Mezinárodní den ošetřovatelek a zdravotních sester a jistě si naše ocenění po tom šíleném covidovém roce zaslouží. Bohužel jak je vidno, mnohé zdravotní sestřičky si nezaslouží ocenění toho, aby se právě v jejich nemocnicích mohly realizovat ty projekty, na kterých management nemocnic velmi usilovně pracoval několik měsíců. Nemohou. Ty projekty se neuskuteční, protože holt se někdo neproklíkal k výsledku.

Pan kolega Kováčik, vaším prostřednictvím, pane předsedo, tady mluvil o tom, že digitalizace není samospásná a toto je příklad toho, jak digitalizace nefunguje. Já bych vás, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, opravil. Toto je digitalizace v podání této vlády. Digitalizace v podání vlády Andreje Babiše je závod v klikání k miliardám. Ale určitě se dočteme ve volebním programu hnutí ANO, že zavedlo mnoho kvalitních digitálních

produktů. Tady máme jeden z nich, digitální produkt, který stál mnoho nemocnic v České republice možnost dalšího rozvoje.

Pan kolega Jurečka, vaším prostřednictvím, pane předsedající, hovořil o tom, proč nevystoupí pan ministr Arenberger. Z jednoduchého důvodu nevystoupí. Vinohrady dostaly a on se do Vinohrad vrátí, až ta jeho krátká ministerská mise skončí. On je teď spokojen. Možná trochu zapomíná na to, že jako ministr už by neměl myslet jenom na svoji nemocnici, ale měl by myslet především na to, jestli segment zdravotnictví byl uspokojen a jestli takto rozdělované dotace umožní, aby se rozvíjel napříč regiony a podle potřeby.

Já si vám dovoluji tady přečíst to, co si o dané věci myslí hejtmani. Toto je konkrétně dopis pana hejtmána Půty, ke kterému se my jako klub Starostů a nezávislých připojujeme. Vynechám úvody a dostanu se k tomu nejstěžejnějšímu.

"Z výše uvedených důvodů si vás dovoluji požádat o zveřejnění všech obdržených žádostí s uvedením rozhodného času pro hodnocení žádostí, a to až do úrovně jednotlivých vteřin. Dále vás žádám o předložení informací, které budou jednoznačně prokazovat, že na tento čas nemohla mít vliv geografická poloha každého jednotlivého žadatele, respektive poloha zařízení, ze kterého byla žádost odeslána, či systém přenosu dat v České republice, který nelze z pozice žadatelů jakkoliv ovlivnit.

Doufám, že na základě těchto informací se prokáže, že nedošlo ani nemohlo dojít k žádnému nerovnému diskriminačnímu přístupu k žadatelům – neboť toto nemohl žadatel bez případného využití nějakých mimořádných či nestandardních hardwarových, softwarových nebo jiných nástrojů ovlivnit – který by následně mohl vést k časovým rozdílům mezi podáním jednotlivých žádostí, a tím k posunu některých žádostí v konečném pořadí všech podaných žádostí."

Uvědomuje si ministerstvo, že se budou kupit žaloby? Že ho to bude stát i obranu v té právní rovině? Toto si žadatelé nenechají líbit. Nenechají si líbit to, že mají od IT specialistů například informace, že reakčnost toho systému měla být pět sekund a už ve 14 hodin a tři sekundy jsou první žádosti zaregistrovány. Už se tady objevují podivné věci, které jenom nahrávají tomu, že tady skutečně a reálně mohlo dojít k podvodům. Ale především a principiálně přece nechceme, aby se takto posuzovaly projekty, které mají pomoci lidem. Ony mají pomoci pacientům, ony mají pomoci našemu zdravotnictví, které je otřesené tou covidovou krizí. A my tady budeme spoléhat na to, kdo vyhraje nějakou soutěž v klikání nebo použije lepší software nebo hardwarový nástroj k tomu, aby prostě byl první, anebo v horším případě měl prostě nějakou cestu do systému umetenou lépe než ten druhý?

Paní ministryně, prosím zrušte tuto výzvu. Zrušte ji. Je to jediná cesta, jak se vyhneme blamázi. Je to jediná cesta, jak se ministerstvo vyhne žalobám, které přijdou. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní stále přednostní práva. Pan předseda Kováčik, poté pan předseda Válek, poté pan místopředseda Pikal.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, nechci se tady zúčastnit toho obstruování stavebního zákona. Proto požádám, abychom tuto debatu pokud možno ukončili a přistoupili ke schvalování programu. Ale ke svému předřečníkovi – jak se jmenuje? – no k tomu pánovi z Pirátů, co mě obvinil z rozbíječství strojů, bych rád řekl, že někteří zbožšťovatelé – a říkám schválně zbožšťovatelé – digitalizace mně připomínají onen kult uctívaců ohně. Ale postupem civilizace jsme se dozvěděli také, že oheň je sice dobrý sluha, dokonce výborný sluha, ale běda, když nás opanuje, bývá velmi zlým pánem.

Já jsem chtěl jenom upozornit na to, že ona absolutizace digitalizace vede právě tady k těm absurdním koncům. A vyzývám k tomu, abychom pokud možno těm absurdním koncům předcházeli a ne je omlouvali. Znovu prosím o to, abychom tuto debatu pokud možno ukončili a přešli k programu dnešní schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Válek se hlásil ještě s přednostním právem. Poté pan místopředseda Pikal.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Člověk si má nechat od starších poradit, tak já nebudu zdržovat. Chtěl bych říct, že jsme řešili tuto problematiku, a nejen tuto, ale i některé věci týkající se Ministerstva zdravotnictví, v pondělí na AntiCovidu. Řešili jsme to s dalšími řediteli nemocnic. Možná členové zdravotního výboru od některých z nich dostali dopisy dneska nebo včera, a sebrali jsme podpisy na svolání mimořádné schůze. Chtěli bychom, aby se mimořádná schůze zabývala nejenom REACTem, ale i problémy s daňovými příznávaními, střetem zájmů a některými dalšími věcmi na Ministerstvu zdravotnictví. Jakmile se dohodneme, tak předáme předsedovi Poslanecké sněmovny podklady k svolání této mimořádné schůze. Myslím si, že tam můžeme diskutovat, tam můžeme vyřešit i ta pravidla, podle kterých se bude soutěžit.

Čili nebavíme se teď o koalici, nebavíme se o opozici, nebavíme se o TOP 09 nebo o komunistické straně, bavíme se o našich pacientech, bavíme se o našich nemocných, bavíme se o našem zdravotnictví. A to zajímá každého z nás. Protože pokud jste nemocní, tak je jedno, v které jste politické straně, koho volíte, ale je podstatné, jakou máte nemoc. A to si musíme všichni uvědomit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom částečně z odborného hlediska zareagovat na některé ty věci, které tady zazněly. Jako první bych vašim prostřednictvím souhlasil s panem předsedou Kováčikem, že přirovnání toho IT k ohni, kdy je to dobrý sluha, ale špatný pán, vlastně velice sedí. A tady se dostáváme do té situace, kdy se to IT používá jako pán a ty milisekundy prostě rozhodují, rozhoduje to, kde máte servery.

A kdyby se nám podařilo nastavit ty systémy tak, že se zbavíme veškerého podezření, že mohlo dojít k něčemu nekalému na tom backendu – jak říkal pan předseda, že mohlo dojít k něčemu podivnému v rámci znalostí nebo přístupu k nějakým zadním vrátkům a k dodavateli toho systému, který navíc, pokud vím tedy, není na ministerstvu, ale je u někoho někde jinde – tak se dostáváme k tomu, že ti žadatelé o dotace budou vyjíždět do těch míst, kde sídlí ten server, aby měli co nejrychlejší připojení, nebo dokonce budou proti sobě jednotliví žadatelé podnikat nějaké útočné akce, tak aby zpomalili v daný moment svoji konkurenci a sami mohli být rychlejší. A to je určitě svět, kam bych se nechtěl, nechtěl posunovat.

Takže si myslím, že by v rámci parlamentní kultury bylo dobré, aby paní ministryně vystoupila, odpověděla ještě alespoň částečně na ty dotazy, které tady padly, nebo přislíbila to, že na ně dodá odpověď, tak abychom se mohli posunout dál. Jinak se obávám, že ta diskuze bude pokračovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já tedy zavolám kolegy z předsálí. Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 102. schůze, tak jak byl písemně předložen. Ještě

dám prostor, aby se vrátili kolegové z předsálí, a přečtu omluvy. Omlouvá se pan ministr vnitra Jan Hamáček z dopoledního jednání z pracovních důvodů. Omlouvá se dnes pan poslanec Jakub Michálek, kterého tedy vidím, ale čtu jeho omluvu z obou dnů, dnes. Omlouvá se paní poslankyně Ivana Nevludová dnes od 9 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Marian Bojko dnes mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Volný dnes taktéž mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní budeme hlasovat o pořadu schůze. Ještě chvíli, než se všichni usadíte na svých místech... Já myslím, že můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby byl schválen pořad schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 161 poslanců, pro 100, proti 48. Návrh byl přijat. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Nyní přistoupíme k jediným dvěma bodům pořadu, u kterých byly přerušena sloučená rozprava. Otevírám tedy bod vládní návrh stavebního zákona, sněmovní tisk 1008, třetí čtení, a vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, sněmovní tisk 1009, třetí čtení.

Sloučená rozprava k bodům 1 a 2 /sněmovní tisky 1008 a 1009/

Těmito sněmovními tisky jsme se opakovaně zabývali 7. května 2021 na 98. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili sloučenou rozpravu. Místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a zpravodajem garančního výboru je pan poslanec Martin Kolovratník.

Nyní bychom měli pokračovat v přerušené sloučené rozpravě vystoupením pana poslance Marka Výborného, ale bylo mi avizováno z jeho klubu, že vystupuje v Senátu, není přítomen, bude tedy zařazen na konec pořadí přihlášených. V tuto chvíli tady mám z 10. 5. 12.48 přihlášku s přednostním právem pana předsedy Bartoše, ale děkuji za umožnění vystoupení, hlásí se s přednostním právem paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych navrhla v souladu se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny podle § 59 odst. 1 a 2, aby se Sněmovna usnesla, že k projednávaným tiskům č. 1008 a 1009 omezuje řečnickou dobu na deset minut a že v téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát.

Další návrh, který předkládám, je, abychom v případě neprojednání těchto sněmovních tisků ve třetím čtení dnes pokračovali v jejich projednávání zítra, tj. ve čtvrtek 13. května. Proto v této souvislosti navrhuji podle § 54 odst. 4 zařazení těchto návrhů zákonů na jiné jednacím dny – čtvrtek – a zároveň podle § 95a jednacího řádu navrhuji vyčlenit jiné hodiny pro jejich projednávání, a to od 9 do 19 hodin.

Zároveň považuji za slušné, abych se vyjádřila k té rozpravě, která tady byla programem, a co se týká REACTu. Já bych byla ráda, kdybyste opravdu teď všichni pozorně sledovali to, co vám řeknu.

Všechno, co tady zaznělo, není pravda. Není pravda. A moc prosím, aby si i diváci, kteří toto musí poslouchat, opravdu našli webové stránky Ministerstva pro místní rozvoj, kde jsou ke stažení všechna výběrová kritéria na tu výzvu, o které tady bylo hovořeno. Těch výběrových kritérií je celkem 23. Vzhledem k tomu, že jsme samozřejmě pod neustálým tlakem, aby všechna výběrová kritéria byla transparentní, tzn. dopředu známá, aby se s nimi všichni žadatelé mohli seznámit, tak tak činíme. Všechno zveřejňujeme. Nicméně se samozřejmě může stát, že když pak desítky projektů budou mít stejné bodové hodnocení, tzn. naplní ta kritéria, která dopředu znají ze 100 %, a alokace bude menší, než je počet předložených projektů, tak mi řekněte, jakou metodou pak má člověk vybrat mezi těmi, které mají všechny sto bodů. Proto jsme upozornili na to, že ve finále, pokud se všichni seřadí na stobodové hranici, což já opravdu nepředpokládám... Tady zazněl například Pardubický kraj: na první dobrou nesplnili jednu z podmínek, a to že na jednoho žadatele může být maximálně půl miliardy. Pardubický kraj tam nasázel projekty asi za 1,8 miliardy, takže je jasné, že budou ty projekty vyřazeny. Prosím, není to finální seznam podle kliků. Jsou to úplné nesmysly. Ty projekty se musí nejdříve vyhodnotit, teprve potom, pokud se seřadí všichni a budou mít sto bodů, tak se bude přihlížet k rychlosti podání. Takže já jenom prosím, abychom takto nemystifikovali veřejnost, protože tak tomu skutečně není.

A co se týká kritérií výběru, to si nevymýšlelo Ministerstvo pro místní rozvoj. Já tady moc děkuji panu předsedovi Válkovi, že to takto řekl. K tomu skutečně byl pracovní tým na Ministerstvu zdravotnictví, kde byl ÚZIS, kde byli zástupci měst a obcí, Asociace krajů. A dokonce Asociace krajů skutečně řekla, že není čas na žádný alokační klíč pro kraje a že se to má nechat otevřeno. Ze všeho existují zápisy, protože jak správně podotkl pan předseda Bartoš, my si nemůžeme dovolit žádné zásahy, všude jsou tzv. auditní stopy, aby se skutečně nikdy nemohlo stát, že by toto nějak někdo ovlivnil. A co se týká toho samotného kritéria výběru, pak je ještě tzv. monitorovací výbor, kde jsou zástupci napříč ať už sociálních, nebo hospodářských partnerů, komise, kraje, města atd. V tomto výboru má MMR tři lidi, Asociace krajů pět atd. atd. A všichni samozřejmě ta kritéria výběru znají. Proto moc prosím, je jich 23, to znamená, skutečně se tam hodnotí realizovatelnost toho projektu, harmonogram, zda naplnili indikátory. Samozřejmě pokud jsou tam i stavební práce, bude velmi rozhodující, zda dokážou sehnat stavební povolení k tomu datu. Určitě vzhledem k tomu, že potřebujeme ty prostředky čerpat rychle, nebudeme moci posouvat ta data pro získání stavebního povolení atd. Takže teprve po vyhodnocení se sestaví seznam.

To, co dneska vidíte na webových stránkách – a my jsme to zveřejnili včetně těch vteřin, abychom skutečně dostáli tomu, co psal pan hejtman Půta, všechno je k dispozici na webu MMR. Takže prosím, nemystifikujme se, kritéria jsou. Samozřejmě budou projekty hodnocené po té věcné a kvalitativní stránce, a teprve poté, když budou mít všichni sto bodů v uvozovkách, tak samozřejmě se musí nějakým způsobem přihlídnout k tomu času, protože alokace nebude pro všechny.

A ještě bych chtěla uklidnit všechny naše zdravotníky. My očekáváme druhou tranši v rámci Evropské komise. Ta druhá tranše přijde v říjnu a přijde zhruba 6 miliard korun. A kam půjde těch 6 miliard korun, rozhoduje vláda. Já předpokládám, že když tam bude takovýto převis poptávky, že se vláda samozřejmě přikloní na stranu zdravotníků. Takže tady naprosto souhlasím s tím, že ten REACT by měl být zejména o zdravotnictví. Děkuji. (Potlesk ze střední části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Abych to nějak rekapituloval. Už se nacházíme v rozpravě, zaznělo několik procedurálních návrhů, o kterých budeme hlasovat bezprostředně, až poté bychom dali slovo. Mám tady faktickou poznámku. Pan místopředseda

je nadán přednostním právem a hlásíte se k tomu procedurálnímu? (K poslanci Černoorskému.) Tak prosím.

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo. Já jménem poslaneckého klubu Pirátů a Starostů dávám veto na projednávání třetího čtení v jiné časy, než jsou zákonem vymezené. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Tím pádem se nám hlasování zúžilo na jeden procedurální návrh, a to že k tomuto bodu bude řečnická doba omezená na deset minut a každý poslanec může vystoupit maximálně dvakrát. K tomuto? (Odpověď mimo mikrofon.) Tak k hlasování. Prosím.

Poslanec Jaroslav Vymazal: Já bych chtěl jenom poprosit: na sjetině jsem měl, že jsem hlasoval pro, byl jsem proti. Tak jenom aby to bylo v pořádku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak nezpochybňujete hlasování. Děkuji. Ještě jsem viděl někoho k tomu? Pan předseda Bartoš s procedurálním návrhem?

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené dámy, vážení pánové, já tady nesouhlasím s omezením té doby. Pak budu mít ne nijak dlouhý proslov. Já jsem jenom přinesl ukázat, jak vypadají pozměňovací návrhy k návrhu vlády (ukazuje velký balík podkladů), což ukazuje, že ten vládní návrh není vydiskutován a není dvakrát dobrý. Jenom kdybyste chtěli představit část těchto pozměňovacích návrhů před jejich hlasováním – a je jich zhruba sto – tak by mě zajímalo, jak se vejdu ti navrhovatelé do dva krát deseti minut, když ta problematika je –

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane předsedo, navrhuje nějaký procedurální proti návrh nebo něco jiného? Protože jinak bych vám neměl dávat slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Třicet minut na každého vystupujícího dvakrát.

Předseda PSP Radek Vondráček: Nejprve tedy budeme hlasovat protinávrh, poté návrh. Pro ty, kteří to neslyšeli nebo přicházejí teď dodatečně, hlasujeme o návrhu na omezení řečnické doby k tomuto bodu. Nejprve pirátský návrh třicet minut na jedno vystoupení, poté návrh paní ministryně a poslankyně Dostálové na deset minut na jedno vystoupení.

Takže nejprve těch třicet minut.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 160, pro 44, proti 32. Návrh byl zamítnut.

Teď tedy hlasujeme omezení řečnické doby na deset minut a každý poslanec může vystoupit pouze dvakrát.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 159, pro 91, proti 41. Tento návrh byl přijat. (Hluk v sále.)

V tuto chvíli tady máme dvě faktické poznámky, paní poslankyně Černoohová, poté paní poslankyně Gajdušková. Prosím opravdu o klid. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já jsem chtěla reagovat na to vystoupení paní ministryně Dostálové, protože předpokládám, že paní inženýrka Petra Živcová, vrchní ministerský rada odboru řízení operačních programů, opravdu existuje a že poslala ten email, kde vysvětluje, jakým způsobem má probíhat klikání, a píše v závěrečné větě, že "zcela rozhodujícím faktorem bude zahájení času klikání ve 14.00 hodin a rychlost dvojkliku například oproti technickým parametrům. Hodně úspěchů!"

Takže paní ministryně, buďto tedy vaši úředníci nevědí, co dělají, anebo nevíte vy, co dělají vaši úředníci. Já si myslím, že to, co tady říkal pan předseda klubu ODS Stanjura, nevymyslel si ani jednu jedinou věc. Tenhle e-mail opravdu šel. Chápu, že bylo zapotřebí to vysvětlit, vážím si toho, že jste vystoupila, ale to, co tady říkali všichni předřečníci, a týkalo se to tedy těch evropských fondů, bohužel pravda je. To, že teď budete hodnotit jinými kritérii, to jsme rádi. Ale proč tedy vaši úředníci píšou lidem, že to je zcela rozhodující faktor, ten dvojklik?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. Nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Dostálová a poté s faktickou poznámkou pan předseda Válek. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já jenom k paní Černochové. Já děkuji za toto vystoupení, protože tady musím uznat – ano, ten mail skutečně odešel, protože to byla odpověď na konkrétní dotaz, protože samozřejmě se žadatelé ptali, jak ten postup celý bude, a my jsme museli upozornit na to, že pokud jsou transparentní kritéria daná dopředu, že se opravdu může stát, že budou mít všichni stejný počet bodů, a pak prostě musíme přihlídnout k té rychlosti podání. Takže za nás to naopak považuji za fér, že jsme tohle netutlali, tyhle informace, a jako odpověď na otázku jsme tuto informaci poskytli. A všechna kritéria byla skutečně známá a jsou známa dopředu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Válek, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl možná překvapivě paní ministryni poděkovat, protože ty zoufalé telefonáty, maily, které jsem já zažíval od ředitelů nemocnic, je to dáno tím, že se ve zdravotnictví pohybují opravdu dlouho, byly plné beznaděje. Někteří kvůli tomu přijeli ze svých dovolených. A musím říct, že někteří posílali dopis panu prezidentovi, někteří posílali dopisy členům zdravotního výboru. Proto budu velmi rád, když podpoříte mimořádnou schůzi, a pokud tam probereme opravdu všechno tak, aby zdravotnická veřejnost, ale i pacienti byli co nejlépe v klidu, a proto velmi plěduji za to, aby to hodnocení bylo pak co nejlépe otevřené, aby se všemi parametry byla seznámena Poslanecká sněmovna, aby bylo naprosto jasné, zdůvodněné, proč projekty x, y zvítězily, a jsem rád za to, že paní ministryně řekla, že budou ve vládě maximálně podporovat, aby ta druhá část peněz z Evropské unie šla opět na projekty ve zdravotnictví.

Jen pro představu, ty projekty jsou, tuším, celkově podané za 18 miliard, nebo 17, nevím přesně, za 8 miliard se bude soutěžit. Kdyby to bylo dalších 6 miliard, budeme se blížit k tomu, že budou všechny ty projekty moci být financovány, a já jsem přesvědčený – já jsem přesvědčený – tak jak jsem se seznámil zhruba s třicítkou těch projektů z různých částí

republiky, že se jedná o velmi kvalitní projekty, které opravdu pomohou českému zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat na paní ministryni, která tady už asi pětkrát zopakovala, že když bude ta rovnost, a rovnou avizovala, že hrozí desítky případů, kde budou nakládané projekty se stejným hodnocením, takže ten případ, počítá se s tím, že nastane, tak bude muset použít ten čas podání. Já nechápu, co nutí paní ministryni používat tenhle parametr, který je zjevně nesmyslný, v situaci, kdy ty časy podání jsou v rozmezí několika minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a budeme postupovat v rozpravě. S přednostním právem se přihlásil pan předseda Ivan Bartoš. (Hlas z pléna.) Rozprava, ano. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené dámy, vážení pánové, já už bych tedy, i když souhlasím s tím, co se zde zaznívalo k věci rozdělování peněz ve zdravotnictví, vystoupil bych již k zákonu stavebnímu. Já jsem si sem opět tedy ilustrativně vzal tyhle dokumenty. (Ukazuje balík podkladů.) My si je netiskneme. My to z nějakých mně nepochopitelných důvodů dostáváme od aparátu v této tištěné podobě. Tento balík je balík pozměňovacích návrhů k vládnímu návrhu stavebního zákona.

Já bych chtěl ještě dodat takovou věc, možná před závorku, jako předseda klubu... tedy jako předseda strany, předseda klubu. Na nás se samozřejmě ty limity délky vystoupení nevztahují, ovšem já tady nebudu nikoho strašit, že teď budu procházet tyto pozměňovací návrhy, vystoupím věcně k meritu problematiky, kterou zde řešíme.

Ale začnu trochu zeširoka. Možná se někdo může zeptat, proč vlastně takto důležitou legislativu probíráme na mimořádné schůzi, proč tomu tak je, proč jsme stavební zákon nezvládli konsenzuálně schválit ve Sněmovně, což se děje u potřebných zákonů velmi často, nehledě na to, kdo je vláda, kdo jsou vládní strany, kdo jsou opozice. On totiž každý zákon a zejména zákon této velikosti musí splňovat některá kritéria. Ten zákon musí být potřebný. Ten zákon musí být vyvážený. Ten zákon musí být chytrý. Měl by být vydiskutovaný. A když už tedy ne stoprocentně, tak aspoň částečně by měl jít tou správnou cestou řešení toho problému a zároveň by měl být šetrný k těm, kterých se ten zákon týká, pokud na ně uvaluje nějaké nové povinnosti.

Ten zákon, který předložila nejdřív vláda a pak se sem dostal znovu přes návrh pana poslanci Kolovratníka, má z těchto kritérií, která jsem zmínil, pouze to první. Skutečně nový stavební zákon je potřebný. Historie nám ukazuje, že u zákonů, které naplňují tato kritéria, se shoda najde a Sněmovna hlasuje téměř jako jeden muž a jedna žena. Když se podívám do historie, je to teď takové téma opět aktuální, hlasování o navýšení důchodů a vlastně podpora i toho valorizačního mechanismu. 29. června, pokud se nepletu, 2018, navýšení důchodů. Všichni se shodneme na tom, že důchody jsou v České republice nízké, proto se řešila i ta valorizace systémově, ne jednotlivými nějakými ad hoc balíčky. V ten den všichni přihlášení poslanci vyjma dvou – myslím, že to bylo z hnutí ANO, ale ty důvody nevím – hlasovali pro, včetně hlasů přítomných pirátů, abych tady rozkryl zároveň jeden hoax. To bylo schválené, protože to splňovalo všechny ty požadavky. Bylo to jednoduché, vydiskutované, potřebné, dobře připravené a všichni nehledě na politické strany uznali, že toto je třeba.

Když se podívám na téma covidu, když jsme ve Sněmovně řešili ošetrovné pro rodiče, kteří zůstávají s dětmi doma. To, že to nebylo ideální, vláda v danou chvíli zapoměla na skupiny lidí pracujících na dohodu, DPP, DPČ a podobně, podnikatele, to jsme tam potom dodávali. Ale opět: Sněmovna hlasovala jednotně, ty peníze byly potřeba, řešili jsme problém. Stejně tak v otázce kompenzací. To je možná příklad, kde se sice vyšlo částečně správným směrem, a aby aspoň ti podnikatelé něco dostali, tak i když jsme navrhovali, různé politické strany, jiné varianty, tak i pro to minimum, které vláda nakonec navrhla, jsme hlasovali jako Sněmovna pro.

Uvedu tři velké legislativy, na kterých se podíleli téměř všichni poslanci a nakonec i ministerstva. Byly to největší zákony digitalizace: digitální ústava, bankovní identita či digitální technické mapy. Nové zákony, poměrně velké legislativy a Sněmovna se domluvila, domluvila se s ministerstvy, domluvila se v rámci resortů i s těmi jednotlivými stakeholdery, ať to byly banky, ať to byly organizace, které chrání nebo se zabývají ochranou soukromí, to vše se vydiskutovalo a Sněmovna hlasovala pro.

My jsme dnes na mimořádné schůzi zejména proto, že se toto u zákona, nového stavebního zákona nestalo. Realita Poslanecké sněmovny je ovšem taková, že Sněmovnou může projít – a teď mě omluvte za to vyjádření – i úplná blbost. Sněmovnou může projít zákon, který je zlobbovaný. A pak je ta extrémní varianta, že projde i zákon, který je blbý a je zlobbovaný. A jak se to může stát, že takový zákon projde? Je to tak, že rozdělení sil ve Sněmovně, kde je nějaká vláda a vládní strany, prostě má většinu a ten zákon prohlašuje. Trošku zajímavá situace je ovšem v případě tohoto návrhu vládního stavebního zákona, kdy vlastně vláda tu většinu tak úplně nemá, minimálně ji nemá na půdorysu stran, které se k vládě explicitně hlásily. Přesto ta vůle protlačit tento zákon, který nesplňuje základní parametry, ve Sněmovně je.

Reagoval jsem třeba i na vystoupení pana ministra Zaorálka, ten je tedy z vládní strany sociální demokracie. A ten minimálně prezentoval z pohledu rezortu Ministerstva kultury, že ten zákon je problematický, že ten zákon v daném směru není správný. To, že od počátku, a my když jsme připravovali vlastní návrh stavebního zákona, už podporu tomu vládnímu vyjádřilo KSČM a SPD. Já jenom můžu spekulovat, proč se tak stalo. Nicméně poslanci těchto dvou stran, které tvrdí, že vládě nevěří, které se distancují často od výroků vlády, jsou pravděpodobně ta hlasovací většina v této Sněmovně, která nakonec ten vládní návrh protlačí. Proto jsme teď na mimořádné schůzi, protože ten zákon se neopírá o široký konsenzus. Není správně připraven.

Jenom jsem chtěl uvést nějaké příklady toho zákona, který třeba nesplňoval to kritérium jedna, nebo z mého pohledu byl výrazně hloupým zákonem, už nebudu opakovat to slovo. Vláda tenkrát řešila výběr daní, to bylo ještě v minulém volebním období, a řekla: výběr daní se výrazně zlepší, a proto zavedeme EET. Je to největší digitalizační projekt, hurá, jdeme ho řešit. Ukázalo se po zavedení EET pro určité segmenty, že výběr daní rostl přibližně stejně v segmentech, které neměly povinnost využívat EET, jako v segmentech, které tuto povinnost ze zákona měly. Takže faktický přínos zefektivnění výběru daní se neprojevil, přesto zákon prošel Sněmovnou, byl aplikován a mohlo se dát na billboardy: udělali jsme největší digitalizační projekt, EET, vlajková loď pana Babiše.

Vyberu si jiný příklad. Zákon, který byl výrazně zlobbovaný. Česká republika v minulém volebním období skrze Ministerstvo financí chtěla řešit otázku hazardu. Bylo zajímavé, že největšími podporovateli toho návrhu byly největší sázkové kanceláře a hazardní lobby. Proto zákon zasáhl do některých segmentů a vůbec nepočítal s tím, že již dnes a v dalších letech všechny peníze, co lidé prohrají, budou prohrávat na mobilních telefonech, ve kterých jsou ty aplikace, je v nich internet. A toto se neřešilo proč? Protože ty firmy, které

se na tom podílely, tuto budoucnost viděly. Že ji neviděl tenkrát Andrej Babiš na Ministerstvu financí, ačkoli jsem se s ním několikrát na toto téma sešel, je jiná.

A pak je třeba zákon, který je zlobbovaný, a ještě je velmi špatný, a to bylo zřízení Národní sportovní agentury. A já bych to trochu přirovnal k tomu, co se děje dnes.

To byl úvod k této schůzi. Ještě bych se podíval velmi krátce na přípravu tohoto zákona.

Jak by měl vznikat zákon v politice? Identifikujete problém, který jdete řešit. To se nemusí vždycky stát, ještě vás na ten problém musí někdo upozornit. Vy potom zjistíte, jaký ten problém je z pohledu procesů a dat. Uděláte tu analýzu. V našem případě, a my i třeba v programu to budeme představovat, já bych očekával, že existuje buďto na ministerstvu, nebo pod vládou nějaký vládní analytický útvar, který vám tu analýzu, ta data do problému dodá, abyste ten problém pochopili a mohli tu legislativu mířit na faktické meritum problému, aby legislativa tento problém vyřešila.

Úplně opačný, řekl bych až extrémní přístup je, který zvolilo tenkrát Ministerstvo pro místní rozvoj, že zadáte, nebo tato data čerpáte od organizací, spolků, které výhradně řeší samotnou výstavbu, nikoli všechny další aspekty, které každý zákon má vyrovnávat. A když máte ta data, tak navrhnete nějaké řešení, se kterým vstoupíte do politického, ale i veřejného prostoru. A hledáte tu rovnováhu. (Zpravodaj upozorňuje, že vypršel čas určený k vystoupení.) Já jsem s přednostním právem. Ale už budu brzo končit. Nebojte se, mohl bych číst i ty návrhy, co tady jsou.

A co je podle mě důležité, je vyvažovat ty zájmy. To je role politika. Pro mě není slovo developer jakkoli negativně zabarveno. Není. Někdo ty baráky musí postavit. Stejně tak je ale důležitý občan, kterého se ten zákon týká. Stejně tak důležité je město, které plánuje svůj rozvoj a kde jsou lokální politici, kteří jsou voleni lidmi pro nějaké své vize rozvoje města. Stejně důležitá je památková péče. Stejně důležité jsou aspekty naší přírody, na které může mít výstavba zásadní vliv. A cílem politika, zodpovědného politika, je na základě dat najít takové řešení, které je přínosné pro společnost jako celek a není výrazně vychýleno v zájmu některé z těchto skupin, které do procesu vstupují. Mám obavy, že takto ten zákon nebyl koncipován.

A poslední smutnou tečkou, která bohužel teď běží v České televizi ve zprávách: poslanci projednávají stavební zákon z dílny Ministerstva pro místní rozvoj. A teď pánové prominou, ale za paní ministryni Dostálovou nestojí zástupci Asociace měst, nestojí tam památkáři, nestojí tam lidé, kteří se zabývají péčí o naši přírodu, ale stojí tam zástupci Hospodářské komory pan Dlouhý, šéf Svazu průmyslu a dopravy pan Chaloupecký – zástupce šéfa, a prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví. To podle mě velmi ilustruje, jakým způsobem byl tento zákon připravován a jak nevyvážený je jeho návrh.

My jsme předložili s poslanci komplexní pozměňovací návrh, který nevytváří ten superúřad podobný Národní sportovní agentuře, necentralizuje ten problém a podle mě i související korupci do jednoho místa, ale řeší ho cestou digitální, řeší ho cestou racionalizace procesů, systémem ochrany veřejných zájmů, posílením měst. Tento komplexní pozměňovací návrh, a já už jsem slyšel vyjádření paní ministryně Dostálové pro média, nemá šanci, právě asi díky hlasům SPD a KSČM, tedy projít. No a my tedy, i když ministerstvo tak trochu na oko pořádalo různá grémia, my jsme se sešli, a teď mluvím minimálně za tu skupinu řekněme demokratické opozice, protože jsme připravovali jak ten komplexní návrh, tak i ty dílčí, s těmi dalšími stokeholdery, s těmi občany, s těmi městy, se zástupci ochránců přírody, se zástupci památkářů a budeme se snažit v tomto třetím čtení na této mimořádné schůzi alespoň částečně tyto potřeby do dané legislativy zohlednit. Jak nakonec hlasování dopadne, to uvidíme v závěru třetího čtení, zda zákon bude schválen, jaké pozměňovací návrhy budou schváleny.

A já jsem na začátku reagoval i na tu délku vystoupení. My tady asi nebudeme nějak jako extra neúčelně vystupovat s nějakými sáhodlouhými projevy. Prostě ten zákon je napsaný špatně, nesplňuje kritéria, o kterých jsem na začátku hovořil. A jednotlivé prezentované pozměňovací návrhy ze skupiny poslanců, která připravovala komplexní pozměňovací návrh, míří na ty nejproblematictější části. Zákon je však jako celek špatný, výrazně nahrává zejména oblasti stavitelství. To řešení do systému nepřináší, a proto zákon jako celek my nemůžeme potom hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Ivanovi Bartošovi. Nyní, než dám slovo zastupujícímu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 Dominiku Ferimu, přečtu dvě došlé omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Pavla Golasowská z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů a poté se omlouvá Jana Maláčová, paní ministryně pro místní rozvoj (správně: práce a sociálních věcí).

Nyní tedy pan poslanec Dominik Feri s přednostním právem místopředsedy poslaneckého klubu.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane zpravodaji, vážená paní ministryně, já vystupuji s přednostním právem nikoliv proto, že bych chtěl mluvit nad deset minut, ale z důvodu, kdybych se náhodou trošku rozbředl v té diskusi, tak abych měl určitou rezervu.

Je zatěžko mluvit téměř na konci rozpravy z důvodu, že téměř vše podstatné z opozičního pohledu již bylo prosloveno, ale jedna věc myslím ještě dostatečně ne a k té se dostanu, a to je vytváření nejistoty v rámci stavebního práva.

Nejprve na úvod. Stanovisko poslaneckého klubu TOP 09 je jasné a trvalé. Chceme zrychlení stavebního řízení. Chceme chránit hodnoty životního prostředí, ochránit přírodu a krajinu. Chceme hledat shodu v území, chceme digitalizaci stavebního řízení. Ale chceme také nebyrokratické řešení, které nezatíží veřejné rozpočty a nebude spojeno s excesivními transakčními náklady. Podle toho budeme také v rámci těch nejkritičtějších pozměňovacích návrhů hlasovat.

Nechci se podívat nad tím, že těch pozměňovacích návrhů jsou desítky. To je u takto zásadní předlohy v rámci legislativního procesu zcela běžné. Ovšem co je trochu nestandardní a vzácné, je ta ohromná diskrepance mezi postojem vlády, koalice, a postojem opozice, kdy není úplně běžné, že by se opozice sjednotila, ať už opozice ryze pravicová, středová, či mírně levicová, na nějaké konkrétní věci a připravila tak kompletně a komplexně pojatý dokument, jako je to u tady toho návrhu. To není úplně běžné. Co to znamená? Čím je to způsobeno? Já myslím, že to je způsobeno tím, že vláda u takto zásadní systémové změny oslyšela mnohé hlasy a nesnažila se hledat dostatečnou shodu. Já rozumím naprosto právu vlády vládnout, právu vlády dělat systémové změny, ale musí tomu u takto zásadní věci, pakliže nechtějí vytvářet tu nejistotu, kterou jsem již předstířel, předcházet dostatečnou diskuse. U toho návrhu si vzpomínám, jako kdyby to bylo včera, když se desítky akademiků a lidí z praxe ohradily vůči vůbec té přípravě návrhu v rámci LRV, nevypořádávání připomínek. To jsou naprosto zásadní připomínky, které prostě nebyly za tu celou dobu zohledněny, a tlačilo se to a tlačilo se to a tlačilo se to.

Mým cílem dneska není obstruovat a snad věřit, že to přes třetí čtení Sněmovny neprojde. To si nemyslím, to nechci. Ovšem mám za to, ať už to hlasování bude dnes, nebo v pátek, tak tím neskončí nejistota, co s tímto zákonem bude, ale myslím si, že tím ta nejistota začne. Protože když se podíváte na předkladatele pozměňovacích návrhů, toho komplexního pozměňovacího návrhu, a na to, kdo předkládá tento návrh, vláda a politické strany, tak se tím

vytváří nejistota u stavebníků a nejistota samozřejmě i v rámci státní stavební správy, jak to s tím zákonem vlastně dopadne, jestli ten zákon v této podobě vydrží po celou dobu legisvakance až do účinnosti předlohy, anebo nikoliv. A ty obavy budou naprosto důvodné, protože je-li tu tak zásadní rozpor od důležitých hráčů a stakeholderů u tohoto návrhu, tak se prostě nelze divit té případné další vládě, ať v ní bude sedět kdokoliv, že bude v této předloze chtít dělat změny. A to je právě ta nejistota, to je to, na co jsem chtěl poukázat. To tu dneska patrně nevyřešíme, protože bohužel, ač v těch našich pozměňovacích návrzích by se významná část těch věcí dala odstranit, těch chybných věcí, těch podstatných věcí, institucionálních věcí, se kterými máme problém v tom vládním návrhu a v tom komplexním pozměňovacím návrhu, který prošel hospodářským výborem, tak ale bohužel pro to asi ta politická podpora není.

Hovořil-li jsem o té mimořádné shodě v rámci opozice, tak samozřejmě my jsme tu práci nevyložili vniveč a ten komplexní pozměňovací návrh a ty jednotlivé ideje a teze z něj jsme rozpracovali do jednotlivých dílčích pozměňovacích návrhů, ať už jde o úpravu otázek vyvlastnění, odstraňování černých staveb nebo digitalizaci, nebo například pořizování, zrychlení změn územně plánovací dokumentace a samozřejmě i to institucionální pojetí. To tam stále zůstává.

Čili pozice TOP 09 je jasná: chceme zrychlit stavební řízení, chceme zajistit co nejrychlejší realizaci těch záměrů za přihlídnutí samozřejmě, za zohlednění všech zájmů, které jsou s tím spojeny, ovšem ne za každou cenu, ne za to, že se prostě přeslechnou mnohé zásadní podněty z praxe od samospráv i od stavebníků. To je něco, co podpořit bohužel nemůžeme, leda by snad prošly naprostým zázrakem ty zásadní pozměňovací návrhy, které jsme předložili. Tolik tedy naše stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu.

A dovolím si ještě jednu věc postavit najisto, protože ve veřejném prostoru se objevila falešná informace, že snad dnes budeme hlasovat, a to hovořím k tisku 1009, o tom, že zvýšíme cenu nemovitostí pro zejména mladé rodiny, že když budou stavět, tak budou platit poplatky z výstavby. Nic takového tu hlasovat nebudeme. Nebudeme. Prostě ne, takový návrh hlasovat nebudeme. Kdo to tvrdí, tak lže. Já nebudu říkat, kdo to sděluje. Co bych to neřikal? Je to SPD. Je to pan předseda Okamura. Že tu snad budeme hlasovat, tedy ta opozice, to znamená ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Starostové a Piráti, že tu chceme zavést ten poplatek z výstavby. Není to pravda. O ničem takovém hlasovat nebudeme. A bohužel toto není první hoax, který se týká bydlení. Myslím, že kolegové z Pirátské strany to pocítili teď velmi krutě ohledně daně z nabytí nemovitosti, kdy se šíří nějaký pamflet, který není z jejich programu.

Prostě pro určitou část politické scény je toto velmi lákavé, vytvořit něco, onálepkovat to a ono už to pak žije na internetu vlastním životem. Ale to prostě není pravda. Nešířte to. Nebudeme tady dneska zdrazovat žádné bydlení. Naopak přicházíme s návrhy, které to bydlení zlevní, a přicházíme s návrhy, které zrychlí stavební řízení a nepovedou k tomu, že se proinvestují miliardy pro vznik vládního snu – superúradu, bez kterého se pohodlně obejdeme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Jan Pošvář v rozpravě. Připraví se František Kopřiva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás seznámil se sedmi problematickými body, jak vidí navržený stavební zákon asociace ekologických institucí, takzvaný Zelený kruh.

Za prvé. Není shoda nad hlavními principy změn. To tady už padlo několikrát, ale myslím si, že je třeba tohle zopakovat. To, že není shoda nad hlavními principy změn, s sebou

nese vysoké riziko řady úpravy bezprostředně po schválení zákona nebo zrušení celé finančně nákladné reorganizace v následujících letech. Zásadní spory o věcné řešení, které nebyly vyřešeny při přípravě věcného záměru, způsobily, že klíčoví aktéři mají k paragrafovanému návrhu zásadní výhrady. Proti návrhu se staví nejen samosprávy, ale zásadní námitky má i řada odborných asociací. Takto důležitý zákon přinášející největší reformu veřejné správy od roku 2000 by neměl být schvalován bez elementární odborné shody a dohody s opozicí.

Za druhé. Návrh likviduje ochranu veřejných zájmů založenou na odborném posouzení, které je doposud nezávislé na stavebním úřadu. Dopady projektů na životní prostředí budou posuzovány pouze v rámci stavebního úřadu, a to i v případě zvláště cenných území. Ochrana veřejných zájmů bude zásadně oslabena především takzvanou integrací dotčených orgánů. Takzvaná integrace znamená zejména oslabení ochrany přírody a životního prostředí, neboť závažné dopady projektu na ochranu vod, zemědělskou půdu či lesy bude ve většině případů posuzovat již jen stavební úřad. S touto integrací vyslovil nesouhlas i Nejvyšší správní soud.

Za třetí. Zásadní návrhy na úpravu územního plánování byly předloženy na poslední chvíli bez potřebného projednání se všemi relevantními aktéry a bez posouzení dopadů. Vládní návrh neobsahoval potřebné posílení samospráv v oblasti územního plánování. Byl to mimo jiné důsledek pouze formálního vypořádání připomínek k věcnému záměru i paragrafovanému znění. Poslanecké návrhy, které zásadně mění postupy v územním plánování, zveřejněné jen několik týdnů před závěrečným hlasováním, nebyly projednány s odbornou veřejností, kdy ani neproběhlo standardní mezirezortní připomínkové řízení. K dispozici tedy není analýza dopadů RIA, která při takto zásadní změně být musí. Změna, která se dotkne významným způsobem všech obcí v České republice, a proto musí projít standardní přípravou a pečlivou analýzou dopadů.

Za čtvrté. Veřejnost i vlastníci nemovitostí budou mít omezené možnosti argumentovat ve standardním řízení. Důsledkem bude skutečnost, že více sporů skončí u soudu. Místo plnohodnotné účasti v územním plánování a povolování staveb se budou strany více obracet na soudy. Jako příklad uveďme zrušení námítky při projednávání územního plánu. Námitka umožňuje všem zúčastněným, tedy i zastupitelům, aby na některé připomínky bylo více vidět a musely se vypořádat pečlivě. Zastupitelé o nich hlasují odděleně. Tento postup má být opuštěn a já se ptám, proč a komu to vadí.

Za páté. Lhůty pro povolování staveb zůstávají nevymahatelné. Krajské stavební úřady, které budou rozhodovat o všech větších stavbách, mají pro rozhodování stanoveny pouze pořádkové lhůty bez nástrojů pro jejich vymožení. Týká se to jak lhůt pro vyjádření správců či vlastníků inženýrských sítí, tak lhůt pro rozhodování stavebních úřadů. Ačkoliv měl návrh učinit lhůty závazné, opravné prostředky v případě jejich nerespektování v návrhu chybí. Průtahy v povolování tak budou pokračovat i nadále. K žádnému zrychlení prakticky nedojde.

Za šesté. Rozsáhlá reorganizace veřejné správy s přesunem tisíců zaměstnanců si vyžádá jednorázový výdaj v řádu miliard korun v období propadu příjmů veřejných rozpočtů. Rozhodování o stavbách bude paralyzováno až na jeden a půl roku. Jednorázové výdaje na radikální změnu v organizaci veřejné správy jsou podle hodnocení RIA odhadovány na 1,4 miliardy korun. V této kalkulaci však nejsou zahrnuty náklady na digitalizaci, pronájem nových prostor a na odstupné vyplácené pracovníkům rušených stavebních úřadů a pracovníků dotčených orgánů. Je zřejmé, že miliardové výdaje budou probíhat v čase, kdy veřejné příjmy klesnou z důvodu hospodářské recese. Rozsáhlá reorganizace způsobí podle Ministerstva vnitra paralýzu rozhodování o stavbách v délce minimálně jeden rok.

A za sedmé. Centralizace rozhodování posílí korupční potenciál povolovacího řízení. Odpovědnost za rychlé rozhodování staveb bude náležet Nejvyššímu stavebnímu úřadu a jeho

předsedovi, kterého jmenuje a odvolává vláda. Odpovědnost za obhajobu veřejných zájmů bude rozpuštěna v týmu jeho úředníků.

Závěrem si dovolím říct, že návrh je potřeba přepracovat na základě analýz a shody na hlavních pilířích reformy. S ohledem na rozsah úpravy a jeho věcnou složitost považuji možnost opravit návrh v rámci pozměňovacích návrhů v Poslanecké sněmovně prakticky za nereálný. A dovolím si říct, že i Zelený kruh souhlasí s Nejvyšším správním soudem, který ve svých připomínkách uvedl, že v závislosti na rozsahu a povaze uvedených připomínek k návrhu zákona nedoporučuje pokračovat v přípravě předloženého návrhu v jeho stávající podobě. Má-li být návrh podkladem pro další přípravu nové právní úpravy stavebního práva, je nezbytné jeho přepracování ve smyslu uplatněných připomínek ve spolupráci s odbornou veřejností a dotčenými skupinami.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pošvárovi za dodržení času. Nyní pan poslanec František Kopřiva, připraví se pan poslanec Marek Výborný, který bude přednášet stanovisko poslaneckého klubu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, moje některé výhrady k tomuto zákonu se překrývají, a už to tady zmiňoval i náš předseda a někteří kolegové, tak já si dovolím shrnout ty argumenty, které například sdílíme s UNESCO, resp. s Českou komisí pro UNESCO, pro Organizaci spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu, a také argumenty, které zazněly od Svazu měst a obcí České republiky.

Mělo by určitě zaznít, že Česká komise pro UNESCO jménem svého předsedy Stanislava Štecha se obrátila i na paní ministryni a konkrétně se to týkalo toho pozměňovacího návrhu podaného skupinou poslanců kolem pana kolegy Martina Kolovratníka. Česká komise pro UNESCO byla mezirezortním koordinačním a poradním orgánem a je koordinačním orgánem vlády a jejími členy jsou zástupci příslušných ministerstev a významných institucí a organizací, ale také odborníci působící v oblastech mandátu UNESCO, tedy vzdělávání, věda, kultura a životní prostředí. S ohledem na to, že stavební legislativa je úzce spojena s těmito tématy, která jsou relevantní pro Českou komisi pro UNESCO, tak tato zákon opakovaně projednávala, a to již od stadia věcného záměru, jak s odbornými sekcemi, tak s výkonným výborem České komise UNESCO a konečně i s celou komisí. Stejně důkladně se také zabývali aktuálně předkládanými pozměňovacími návrhy včetně toho, který už jsem uvedl.

Bohužel tato komise dospěla ke konstatování, že přes určité drobné pozitivní změny členové České komise UNESCO mají nadále vážné výhrady jak k tomu, co stavební zákon i v podobě aktuálních pozměňovacích návrhů obsahuje, tak také k tomu, jakým způsobem je projednáván tady na půdě naší Poslanecké sněmovny. Stále platí ten názor České komise i k dnešnímu dni, který už byl mnohokrát vyjádřen během těch jednání o tomto návrhu ať už ve fázi věcného záměru zákona, tak i později, stále trvají ty výhrady, že návrh zákona oslabuje ochranu veřejných zájmů v oblasti ochrany přírody a krajiny, ale také půdního fondu, stejně jako hmotného kulturního dědictví a jeho širšího prostředí, ale také, a to si myslím, že je důležité, aby se také dodalo, i do ochrany lidských práv. Průběh projednávání vytváří obavy z dalšího omezení nástrojů pro ochranu těchto veřejných zájmů.

Česká komise pro UNESCO také zdůrazňuje, že tyto veřejné zájmy se těší ochraně Ústavou, přímo naším ústavním pořádkem České republiky, a proto je například nezbytné je zmínit v těch ustanoveních předkládaného zákona, kde oproti stávajícímu stavu, tomu

současnému znění zákona, kde na ně odkazováno není. Česká komise pro UNESCO pokládá také za krajně nešťastné, a s tím se také plně ztotožňujeme, že návrh zákona nebyl plněm Poslanecké sněmovny přidělen k projednávání výboru pro životní prostředí v této naší Sněmovně, což bohužel umožňuje, aby to bylo některými účastníky interpretováno jako snaha omezit diskuzi o tomto návrhu z hlediska ochrany přírody a krajiny, ochrany vod a zemědělské půdy před zastavěním a dalšími zásahy, které se na těch miskách vah musejí také považovat, a vlastně tedy výbor pro životní prostředí byl z té diskuze vyloučen a zkrátka podle nás to měla být půda, kde se mělo také odehrát jednání právě z hlediska toho, co jsem zmínil a co i tedy česká komise pro UNESCO považuje za nezbytné.

Také stejně jako Česká komise pro UNESCO jsme znepokojeni faktem, že souběžně s pozměňovacími návrhy zákona nejsou projednávány pozměňovací návrhy příslušného změnového zákona, bez něhož nelze vyloučit další negativní dopady na ochranu zmíněných veřejných zájmů. Česká komise pro UNESCO trvá na tom, že diskuze nad tak komplexní a důležitou normou, i vzhledem k tomu, jak dlouho se plánovala, že byla předložena a vlastně je projednávána až teď, tak diskuze nad tímto zákonem, jako rekodifikace, což tato rekodifikace stavebního práva je takto důležitá, tak měla by se zahrnout i diskuze se všemi potenciálně dotčenými aktéry, včetně nevládních organizací, při zahrnutí ochrany práv jednotlivých občanů, kterých se realizace staveb podle nového stavebního zákona bude týkat bezprostředně, ale i s právě Českou komisí pro UNESCO, která je oficiálním poradním orgánem vlády.

Ochrana veřejných zájmů a respekt k právům jednotlivých občanů je jedním ze základních rysů demokratické společnosti, takže tyto výhrady zkrátka stále pokračují. Máme pocit, že ta diskuze byla zbytečně omezená jak na půdě tady Poslanecké sněmovny, tak i s dalšími dotčenými subjekty a zástupci občanské společnosti. Čili se domnívám, že je nutné, aby tady tyto argumenty od České komise pro UNESCO zazněly.

Ještě si dovoluji zde přednést argumenty, které zaslal právě Svaz měst a obcí. Jeho zástupci se setkali u pana prezidenta. Nový stavební zákon, který právě projednáváme, i podle Svazu měst a obcí České republiky má mnoho sporných paragrafů. Jejich úpravy řeší Ministerstvo pro místní rozvoj formou poslaneckých pozměňovacích návrhů, právě jak už tady zaznělo. A ten obsah jsme vlastně znali až po tom předložení a nebyl prostor pro diskuzi nad nimi, i když zásadně ovlivňují tu předlohu, kterou zde projednáváme.

Jeden z návrhů například vrací zpět institucionální změnu v systému stavebních úřadů. Dle informací Svazu měst a obcí České republiky je právě tento návrh preferován i Ministerstvem pro místní rozvoj. Tento návrh je však ve zcela zásadním rozporu s dohodou, kterou svaz učinil i v přítomnosti pana předsedy vlády s paní ministryní Klárou Dostálovou. Tato změna bude znamenat přesun zhruba 10 tisíc úředníků pod státní správu nového úředního orgánu státní správy, tedy toho Nejvyššího stavebního úřadu. Navrhovaná změna bude také velice finančně náročná. Podle předběžných propočtů Ministerstva vnitra to budou desítky miliard korun. Bohužel jsem tedy také nezaznamenal, a stejně jako Svaz měst a obcí, nějaký konkrétnější odhad. Ale toto je skutečně alarmující.

K celkovému zrychlení stavebního řízení je zásadní digitalizace celého procesu stavebního řízení a ta bohužel doposud neproběhla, ale je zcela nezávislá na institucionální změně, takže ta by měla podle nás i podle svazu proběhnout dříve než tento přesun na ten velký centrální úřad.

Takže to byly jen některé argumenty, které sdílíme jak s Českou komisí pro UNESCO, tak se Svazem měst a obcí České republiky, ale i s dalšími nevládními organizacemi, spolky a sdruženími, které třeba ani neměly bohužel možnost se vyjádřit, a to bohužel nejenom kvůli těm platným opatřením v uplynulém roce, ale právě i třeba kvůli nižší otevřenosti vlády k této

diskuzi. A koneckonců viděli jsme to tedy i tady v Poslanecké sněmovně omezením jak třeba projednáváním na výborech, tak koneckonců i dneska omezením té rozpravy. Takže já budu rád, pokud se ještě dnes tady o tom pobavíme, ty argumenty důkladně probereme, než se odebereme k závěrečnému hlasování. A teď nemluvím jenom o tom návrhu, o té předloze, jak je předložena, ale i o těch pozměňovacích návrzích, které, jak už jsem zmiňoval ve své řeči, mají velký dopad. A nejsem si jistý, jestli je jejich dopad řádně vyhodnocen a vydiskutován.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já děkuji za dodržení času. A nyní se s přednostním právem přihlásil ministr kultury Lubomír Zaorálek, poté je připraven pan kolega Marek Výborný se stanoviskem poslaneckého klubu. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Mám zkušenost s minulými projednáváním stavebního zákona, že d'ábel byl často skryt v pozměňovacích návrzích. Tady je jich samozřejmě velké množství, ale některé si myslím, mají větší váhu třeba proto, že byly podpořeny hospodářským výborem. Takže proto bych chtěl reagovat na to, co mi tam připadá zvláště rizikové.

Já bych tady teď zmínil to, co se často – už jsem to tady vlastně říkal i minule, mluvil jsem o Úmluvě o ochraně architektonického dědictví Evropy. A já bych teď na úvod připomněl článek 11 této smlouvy, ve kterém se Česká republika jako smluvní stát zavázala, že při respektování architektonického a historického charakteru dědictví bude podporovat využití chráněných budov s ohledem na potřeby současného života. Takže je možné adaptovat ty staré, nebo dokonce je potřeba ty staré budovy adaptovat na nové účely, pokud je to vhodné. Takže myslím si, že myšlenka ochrany architektonického dědictví má v sobě obsaženo to, že to má být opravdu k životu. To, co se ochraňuje, se nemá ochraňovat do podoby něčeho, co je pouze konzervou, ale má to mít v sobě nějaký život. Budova bez náplně umírá. Proto také jedním z cílů památkové péče je hledat a nalézat nový život budov.

Já mám příklad. V Ostravě třeba, v Dolních Vítkovicích, kde se zrovna tohle povedlo, tam, kde se kdysi těžilo uhlí a tavilo železo, tak tam celý ten prostor získal úplně novou funkci. A to je tedy cíl. Ten cíl je – a měl by to podporovat i ten zákon upravující památkovou péči, ale také ten nový stavební zákon. No, a já se přiznám, že to, co vyvolalo mou pozornost a obavy, je pozměňovací návrh, který nese číslo F25, který je pod číslem 7953. Tam vlastně, když si to přečtete, tak jedním hlavním prvkem toho návrhu je, toho pozměňovacího návrhu, je skutečnost, že obytná místnost nemusí mít okno. Že obytná místnost nemusí mít okno. To znamená, že ten pozměňovací návrh definuje pojem obytná místnost s požadavky na osvětlení a větrání, aniž by předpokládal, že ten prostor se bude odehrávat, nebo se bude provádět okny. Ono to tak vypadá, jako kdyby nás to vrátilo zpátky do bydlení v jakési jeskyni, kde ten požadavek přirozeného osvětlení nepatří potom už k tomu, co je zásadní. Kdo se v minulosti setkal s požadavky památkové péče, tak ví, že tam často docházelo k tomu, že se říkalo, že například když někdo má dům na náměstí, chráněný, tak vlastně památková péče vylučovala prosvětlení půdní vestavby v tom památkově chráněném území.

Takže vás to může překvapit, že tady vystupuji takto, protože po přijetí tohoto pozměňovacího návrhu již tento požadavek památkové péče na stavební zákon nenarazí. Místnost bez oken je totiž princip, který by se tím zavedl. No, ale já si myslím, co bude výsledek téhle úpravy v reálu. Po nákladné, třeba i složité rekonstrukci ten nový vlastník neuvidí do náměstí. Klimatizace, umělé osvětlení mu umožní tento prostor sice využívat, ale otázka je, jestli je to ta hodnota, v které máme bydlení vytvářet. Když pohled – protože pohled tvoří také hodnotu bytu, že máte nějaký pohled někam. To bude muset kvůli tomu vylézt na

komín nebo novou lávku třeba, aby viděl na náměstí. A otázka je, jestli je cílem naším zobytnovat prostory, které budou osvětleny pouze uměle a které ani přirozeně nevyvětráte. Tady si myslím, že to není v souladu s tím článkem úmluvy o ochraně dědictví architektonického, kde se mluví o potřebách současného života a skutečně vhodné adaptaci starých budov pro nové účely.

Já vím, že v tomto případě bylo stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj negativní. Ale tento názor bohužel už nezastává hospodářský výbor, který ten návrh podpořil. Takže moje už obavy, že ze stavebního zákona se stane norma, která má podle mě málo společného s nějakým uživatelsky opravdu přívětivým předpisem. Někde už jsem slyšel, že takový byt si nikdo nekoupí. Ale to je pak otázka, proč chceme takovou úpravu vůbec připustit. Já se obávám snahy za každou cenu zobytnovat prostory bez oken a s ohledem na kladný postoj hospodářského výboru, to pokládám za důležité zdůraznit, aby si to všichni uvědomili, že to není nějaká technická nebo nějaká technická norma, ale že to opravdu znamená zavedení principu "obytná místnost bez oken".

Myslím, že jsem svůj čas vyčerpal? Ještě ne? Ještě ne, takže můžu dokončit.

Ještě k tomu chci dodat – já jsem si všiml, že při té debatě se často řečníci odvolávají, nebo při těch debatách, které se konaly, se odvolávali na Davoskou deklaraci. Já jsem zaregistroval, že je využívána i podpora těch pozměňovacích návrhů, tak já si jen dovolím připomenout do té rozpravy nebo do té debaty, která se vede, co to ta Davoská deklarace je.

Prakticky všechny evropské země mají ve větší či menší míře zkušenost s tím, že dochází k velmi nekvalitní výstavbě obchodních, výrobních a skladovacích budov zejména na periferiích měst a někdy dokonce i v centrech. Špatná politika územního plánování tak ničí vlastně hodnoty krajiny i zastavěných sídel. A tomu balastu se sotva dá říkat architektura. Jsou to takové účelové stavby. A tento neblahý vývoj vedl ministry kultury evropských zemí k tomu, že se na svém setkání v Davosu v roce 2018 zavázali a dohodli, že budou podporovat úsilí o vysoce kvalitní stavební kulturu, high-quality Baukultur, a to jak té nově vznikající, tak i již té vytvořené historické.

Při pohledu na ty pozměňovací návrhy marně hledám nástroje, které umožní lepší dohled státu nad kvalitou zastavěného území. Vstřícnost investorům, pokud je přílišná, může vést úplně opačným směrem, třeba i k tak omezeným nebo nevhodným řešením, jako je obytný prostor bez oken. Já apeluji – někdy se deklarují vznešené cíle a jde se úplně opačným směrem, tak na to upozorňuji. Domnívám se, že tohle bychom chtít neměli, ty obytné místnosti bez oken.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho vystoupení. Nyní vystoupí se stanoviskem klubu KDU-ČSL pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, chci podotknout, že zde vystupuji vlastně podruhé. Poprvé bylo krátce po zahájení mého příspěvku v obecné rozpravě při posledním projednávání těchto dvou tisků v této sloučené rozpravě jednání přerušeno a já si nyní dovolím se k tomu vrátit. Nebudu opakovat věci, které zde byly řečeny. Jenom je připomenu a soustředím se na začátku skutečně na stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL, ale v zásadě tady určitě budu tlumočit stanovisko jak koalice SPOLU, tak i těch, se kterými jsme spolupracovali na našem komplexním pozměňovacím návrhu, tedy i s kluby koalice Pirátů a STAN.

Co chci říci na začátku? Je naprosto nesporné, že máme s paní ministryní a s vládou společný cíl. Chceme rychlé, jednoduché, transparentní, digitální – to je ta podmínka, abychom to všechno dokázali – stavební řízení, které bude moderní a které bude přívětivé vůči stavebníkům, hlavně vůči občanům. Nechceme – a v tom nevím, jestli se už zcela shodujeme – stavební řízení, stavební zákon, který by preferoval pouze určitou skupinu stavebníků, například velkých developerů a podobně. Čili základní shoda v tom cíli tady samozřejmě je, jenom se bohužel zcela mýjíme tou cestou, jak toho cíle dosáhnout. My jsme přesvědčeni o tom, že tohoto cíle se nedosáhne destrukcí toho, co léta letoucí funguje. My se neshodujeme v tom, že tohoto cíle se dosáhne vytvořením jednoho superúřadu, cíle se nedosáhne tím, že celé stavební řízení centralizujeme. To všechno jsou věci, se kterými přichází vláda v tom kvazivládním pozměňovacím návrhu, který zde předložil pan poslanec Kolovratník. My jsme přesvědčeni o tom, že toho cíle je možné dosáhnout tak, jak to pojmenoval opoziční pozměňovací návrh, tak, jak se na tom ale shodují všichni klíčoví dotčení aktéři od Svazu měst a obcí přes Sdružení místních samospráv až po Asociaci krajů, a sice že cestou k dosažení toho cíle je digitalizace, jasně digitalizované řízení, vytvoření portálu stavebníka, tak aby skutečně občan, stavebník, mohl své stavební řízení vyřizovat ze své kanceláře nebo ze své domácnosti z jednoho počítače, kam vloží ten projekt, kde se k tomu všichni dotčení aktéři budou v nějakých jasně stanovených lhůtách vyjadřovat, tak abychom zajistili rychlé řízení, kdy tady ale nebudeme muset vytvářet 13 tisíc nových míst pod služebním zákonem, to znamená 13 tisíc nových úředníků.

To všechno jsou věci, kde se zcela mýjíme s tím, co tady bylo představeno ze strany té koalice stavebního zákona, tedy hnutí ANO, SPD a KSČM, mohu-li tedy použít výsledky i z projednávání na hospodářského výboru, nakonec i z vystoupení mnoha kolegů zde ve Sněmovně.

Já se k našemu komplexnímu pozměňovacímu návrhu ještě dostanu a některé základní teze – protože bohužel v médiích a ve veřejném prostoru jsou velmi často dezinterpretovány, velmi často jsou označovány nálepkami, které prostě neplatí, ve smyslu toho, že opoziční pozměňovací návrh, náš návrh stavebního řízení, moderního stavebního řízení, nic neřeší, že zůstáváme tam, kde jsme doposud, že řízení bude nadále pomalé, že nebude vstřícné vůči stavebníkovi. Není to pravda. K tomu se dostanu na závěr.

Mám ale některé povinnosti, které jsem nedopověděl při pátečním jednání a ke kterým se s dovolením musím vrátit. Jenom připomenu, že jsem tady představoval pozměňovací návrh, ten jeden, který se týká i legislativně technické úpravy, týká se vyvlastnění. K tomu se vracet nebudu, protože už to bylo jednou vyřčeno. Nicméně bych vás chtěl požádat ještě o podporu dalších pozměňovacích návrhu, to si myslím, že se právě v tomto okamžiku sluší a patří ve třetím čtení.

Jeden pozměňovací návrh se týká územních studií. Je to pozměňovací návrh pod číslem dokumentu 8015. V tom návrhu, on není nijak složitý, se posiluje to, co obecně jako koalice SPOLU považujeme za klíčové, a to je, aby ze stavebního řízení nebyly vylučovány samosprávy, aby skutečně samosprávy měly šanci, a mimo jiné právě v územním řízení, se k těm věcem vyjadřovat. Proto upravujeme a rozšiřujeme kompetence zastupitelstva kraje a analogicky i zastupitelstev obcí v případě pořizování územně plánovací dokumentace. Jedná se především o to, aby zastupitelstvo kraje, potažmo zastupitelstvo obce a města, mělo povinnost schvalovat územní studii pořizenou krajským úřadem, potažmo pořizenou pro území obce nebo jeho části. To znamená, v § 24 by zastupitelstvo kraje a rada kraje schvalovaly územní studii pořizenou krajským úřadem, v případě obce a města by to bylo schválení územní studie pořizené pro území obce nebo jeho část.

Ten cíl je jednoznačný. My chceme, aby samosprávy měly pod kontrolou územní rozvoj, a to i na úrovni územní studie, nikoliv jen na úrovni územního plánu, ale i na úrovni

územní studie, aby měly pod kontrolou to, jakým směrem se bude dotčené území rozvíjet. A ta územní studie schválená zastupitelstvem samosprávného celku by sloužila v jeho územním obvodu jako odborný podklad pro další rozhodování. To je ten účel, proč toho chceme docílit a proč nechceme tuto pravomoc samosprávám sebrat. My jsme přesvědčeni o tom, a obecně to je jeden z principů, který jsme tady představili, a hovořil o tom kolega Martin Kupka a další, my chceme, aby občané prostřednictvím volených samospráv ať už na úrovni obcí, měst, nebo krajů, měli maximální vliv na to, jakým směrem se bude dotčené území rozvíjet. Čili poprosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu podobně jako toho, který se týká vyvlastnění, tak abychom pokud možno šetřili vlastnická práva.

Dovolte mi ještě třetí pozměňovací návrh, který předložil kolega Jiří Mihola a ke kterému jsem se v podrobné rozpravě ve druhém čtení přihlásil. Je pod sněmovním dokumentem 7977 a týká se marginální věci, nebo drobnosti, a to jsou lesní mateřské školky. Jenom osvětlím, o co se jedná. Úplně jsem neporozuměl tomu, proč zde je negativní stanovisko hospodářského výboru.

Chci připomenout, že lesní mateřské školky jsou druhem tohoto zařízení předškolního vzdělávání, který je uznán školským zákonem. Vzdělávání dětí v nich probíhá především ve venkovních prostorách, už z názvu lesní mateřské školky to jasně vyplývá. Zázemí pro lesní mateřskou školku nesmí být podle školského zákona stavbou, což je obvykle vykládáno tak, že tedy může jít o výrobek plnicí funkce stavby, ale nikoli o stavbu spojenou se zemí. Proto se pozměňovacím návrhem, který Jiří Mihola představil, navrhuje, aby vzhledem k charakteru lesních mateřských školek, škol, mohlo být jejich zázemí umístováno i mimo zastavěné území podobně – není to tedy něco, co bychom vytvářeli nového – ale podobně, jako to mají např. ekologická či informační centra.

Dále se navrhuje, aby zázemí lesní mateřské školy, které je výrobkem plnicí funkce stavby a nemá doplňkovou funkci bydlení nebo rekreace, bylo považováno za tzv. drobnou stavbu. A jak víme, tu můžeme umísťovat i bez příslušného povolení, ovšem vždy pouze v souladu se stavebním zákonem a územně plánovací dokumentací. Podobně jsou za drobné stavby považovány např. i menší stavby pro myslivost apod. Čili chceme ten stav narovnat, protože samozřejmě ta organizace, nebo institut lesní mateřské školy je relativně nový, čili nekopíruje to, co je běžné pro drobné stavby pro myslivost, stejně tak jako nekopíruje ty možnosti ekologických či informačních center, která se nacházejí mimo zastavěné území, o to jde. Tímto pozměňovacím návrhem tedy vycházíme vsčíc tomu, co podle mého názoru by mělo být ve shodě se všemi, kteří zde v Poslanecké sněmovně sedí, i s Ministerstvem pro místní rozvoj. Čili to jsou pozměňovací návrhy, ke kterým jsem chtěl požádat o podporu.

Nyní mi dovolte dokončit to, co jsem nestihl při posledním projednávání, a to je tlumočit usnesení Zastupitelstva Pardubického kraje, které se dotýká rekonstrukce stavebního práva. Nebudu číst úvod důvodové zprávy, ale pouze to stanovisko, které jsme byli požádáni, abychom s ním seznámili Poslaneckou sněmovnu, potažmo i veřejnost, při projednávání. Je to šest bodů, není to nijak dlouhé, tak si dovolím to tedy přečíst v úplnosti, tak jak tedy Zastupitelstvo Pardubického kraje, kde mimochodem zasedá i zpravodaj tohoto tisku Martin Kolovratník, odhlasovalo.

1. Ponechání spojeného modelu veřejné správy na úseku stavebního práva. Jde o dlouhodobě ověřený funkční model veřejné správy, který je personálně zajištěn. Agenda je rovnoměrně rozdělena v rámci celé České republiky, z čehož vyplývá velmi dobrá znalost území. Argumentace systémovou podjatostí je marginální, navíc systémová podjatost byla vyřešena novelou správního řádu v rámci zákonodárné iniciativy Pardubického kraje. – Možná si vzpomenete, hlasovali jsme o tom někdy před rokem a půl, čili ta novela, která částečně řešila, z výrazné části řešila onu systémovou podjatost, častý argument třeba i paní ministryně, tak to už máme za sebou. – Spojený model představuje též prokazatelně nižší

náklady na výkon agend. – To si myslím, že je důležité v době covidové a pocovidové, kdy budeme skutečně a ministr financí nebo ministryně financí bude otáčet každou korunu. – Příspěvek na výkon přenesené působnosti je ve výši okolo 60 %. Spojený model přináší i možnost spojení více agend, co se týče přenesené a samostatné působnosti na jednotlivých obcích.

2. Akcent na procesní stránku stavebního práva a její úpravy ve smyslu zrychlení a zjednodušení. Stávající procesní model je skutečně dlouhodobě neudržitelný. Je třeba odstranit řetězení správních úkonů. – Čili tady jsme určitě v souladu. – Návrh nového stavebního zákona přináší minimálně určité spojení agend, zánik samostatného územního a stavebního řízení. Vše by mělo vést k jedinému povolovacímu procesu. Tento návrh je na půl cesty, měla by mu být věnována pozornost a měl by být dále rozpracován, neboť právě tato cesta může přinést zrychlení a zjednodušení celého procesu.

3. Digitalizace stavebního práva. Společně s úpravou procesu je třeba plně zapojit proces digitalizace stavebního práva. Je naprosto nevyhnutelné zřídit Portál stavebníka jako jediné přístupové místo, kam budou vstupovat všichni účastníci procesu. Pokud se uvedené podaří, bude to znamenat zásadní zkrácení lhůt a prostřednictvím Portálu stavebníka bude možno zajistit, aby se všechny dotčené orgány vyjadřovaly k jedné dokumentaci jednotným způsobem a v jeden čas. Při správném nastavení a čitelné digitální stopě pak bude možno zpětně zajistit důkladnou zpětnou kontrolu vstupů celého procesu. Digitalizací a zřízením Portálu stavebníka bude konečně zajištěno, aby drahá a výkonná výpočetní technika nebyla v rámci stavebního řízení používána pouze jako psací nástroj.

4. Integrace dotčených orgánů. Dotčené orgány reálně způsobují neúměrné prodlužování procesu stavebního povolování. – Tady myslím, že jsme ve shodě i s ministerstvem. – Prakticky se nevyjadřují k jedné verzi dokumentace, činnosti neprobíhají zároveň v čase, naopak dochází k řetězení postupů. Výsledkem je, že závazná stanoviska nejsou věcně vzájemně koordinována.

5. Akcent na finanční stránku rekonstrukce stavebního práva. Studie vyčísľující náklady na rekonstrukci spojenou s institucionální změnou nebyla nikdy řádně vypracována. Dohady jsou velmi různorodé a nemají reálný základ. Je třeba upozornit, že samo vládní ministerstvo vnitra upozornilo na neúměrnou finanční náročnost v materiálu s názvem Dopadová studie rekonstrukce stavebního práva, institucionální změny. Dle této studie předkládaný návrh rekonstrukce stavebního práva ze strany Ministerstva pro místní rozvoj nelze považovat za přiměřený, neboť základních cílů této rekonstrukce stavebního práva, kterými je podstatné zjednodušení procesněprávních, resp. hmotněprávních institutů stavebního práva, lze dosáhnout i v podstatně či méně podstatně modifikované variantě stávající institucionální podobě stavebních úřadů v rámci spojeného modelu výkonu veřejné správy.

6. Posílení úlohy věcně příslušného metodického orgánu. Tím, že převedeme agendu z měst, obcí a krajů na státní úřad, se problémů s lidským faktorem nezbavíme. Toho se zbavíme jen systémovým řešením a jasnými metodikami, ať již úlohu metodického orgánu převezme Nový nejvyšší stavební úřad, který se vyčlení z Ministerstva pro místní rozvoj, nebo bude na Ministerstvu pro místní rozvoj této činnosti věnována větší pozornost. Je třeba, aby do území směřovala sjednocující metodika a byl kladen důraz na to, aby procesy probíhaly v jednotlivých částech území pokud možno stejně.

To je tedy odcitované stanovisko schválené zastupitelstvem Pardubického kraje. Považoval jsem jako poslanec za tento kraj za důležité vás s ním seznámit.

A nyní v třetí části svého vystoupení už bych se rád soustředil na to, s čím přicházíme v rámci té řekněme demokratické opozice, s tím komplexním pozměňovacím návrhem, který občas bývá nepřesně nebo nesprávně – nechci nikoho podezírat, že úmyslně –

dezinterpretován. My jsme té práci skutečně věnovali velkou pozornost a množství času a zároveň jsme sledovali ty cíle, kde se s ministerstvem a s vládou shodujeme.

Chceme plně digitální stavební řízení. Chceme ale zabránit vzniku celé soustavy nových drahých a zbytečných úřadů pod hlavičkou jednoho stavebního superúřadu. Mimochodem ty miliardy, které by to stálo, budou, jsem o tom přesvědčen, v rámci státního rozpočtu a veřejných financí potřeba úplně někde jinde. Doba, která nás čeká, nebude lehká, tak toto považuji za mrhání veřejnými prostředky.

Hrozí tady ještě ale jedna věc, na kterou tady také bylo upozorňováno, a to je úplná paralýza stavebního řízení, protože pokud bychom šli tou cestou, jak je tady zatím naznačeno v podobě pozměňovacího návrhu pana kolegy Kolovratníka, tak to fakticky bude znamenat, že se v následujících měsících po nabytí účinnosti toho zákona budou muset sestěhovávat ty ne stovky, ale tisíce úředníků, kdy se budou nejenom sestěhovávat úředníci, ale také veškerá agenda a kdy to fakticky může vést k úplné paralýze stavebního řízení v řádu měsíců, možná i několika let. A jsem přesvědčen o tom, že to si nemůžeme dovolit, protože pokud platí ta predikce, že se mimo jiné máme z případné krize proinvestovat, tak my potřebujeme funkční, rychlé stavební řízení a není možné s ohledem na zájmy určité skupiny aktérů stavebního řízení a stavebního procesu a stavebních předpisů riskovat to, že zde budou obrovské problémy personální i institucionální.

No a další věc. Já jsem přesvědčen, že tady musíme hájit zájmy občanů. Občan stavebník má přece právo na to, aby si mohl co nejlíže sobě vyřizovat všechny náležitosti a nemusel nikde dále cestovat. V okamžiku, kdy půjdeme cestou centralizace, což v tuto chvíli naznačuje to vládní řešení, se bohužel dostáváme do těchto problémů:

Tím základním problémem je skutečně ta institucionální podoba, kdy dochází k likvidaci smíšeného modelu veřejné správy, který tady funguje. Připomínám, proti jsou obce a města, stanovisko Svazu měst a obcí je naprosto zřetelné, proti je Asociace krajů, proti jsou další aktéři. Zároveň je tady ohrožena ochrana veřejných zájmů. Hovořil tady o tom pan ministr Zaorálek, pokud jde o kulturní dědictví a památkovou péči. Bylo tady hovořeno řadou kolegů i o ochraně životního prostředí, přírodního bohatství krajiny. Myslím si, že ty věci skutečně spolu velmi úzce souvisí.

Ten smíšený model veřejné správy, tak jak tady funguje od 19. století, tímto způsobem ho vlastně destruktivně zlikvidovat, si myslím, že je chybou. Dopady, které by to mělo, už tady z mých úst teď zazněly. Je to hrozící destrukce a zastavení probíhajícího stavebního řízení, je to popření subsidiarity, základního principu, který podle nás má ve veřejné správě platit. To znamená, má být blízko občanovi, nikoliv že máme ty procesy od občana vzdalovat. Samozřejmě v situaci, kdy to řízení bude digitalizované, to může být jednodušší, ale v mnoha případech nezbude, než aby to občan s tím úředníkem vyřizoval osobně. V tom případě podle mého názoru není namístě, abychom to řízení od občana tímto způsobem vzdalovali.

Další věc, která může být velmi problematická, je to, že ty stavby – současně tady přece platí to, že stavební úřad kontroluje průběh stavby samotné, a tím, že ten dozorový úředník už nebude v těch místně příslušných stavebních úřadech na těch obcích a městech, ale bude někde mimo, výrazně vzdálen, tak samozřejmě nebude mít pod dohledem to, jakým způsobem ta stavba probíhá, nebude znát to dotčené území. Velmi často tady můžou vzniknout problémy s černými stavbami. A kdo to bude řešit? Ten problém dopadne přece na obce a města. Opět to budou obce a města, které se budou muset potýkat s tím, že tady nefunguje dozorová funkce ze strany stavebního úřadu.

Další zásadní problém je problém personální. Když jsme pracovali na zachování toho současného spojeného modelu veřejné správy, a zároveň abychom dodrželi ty cíle, to znamená rychlé, jednoduché, stavební řízení – za chvíli o tom budu hovořit – tak jsme si

udělali rychlý průzkum a z něj vyplynulo, že 60 % současných pracovníků stavebních úřadů nemá a nebude mít zájem se přesunout pod státní správu. Tak já se tedy ptám, kdo zabrání tomu, aby tady nebylo stavební řízení úplně paralyzováno.

Hovořil jsem v posledních dnech a týdnech s řadou starostů a ti starostové, paní ministryně, mě opakovaně říkali: My se na to vlastně těšíme. Protože až toto nastane, tak my si ty úředníky stavebních úřadů prostě necháme, my máme nějaké odbory investic, majetku, výstavby a tak dále. Potřebujeme kvalitního úředníka. Jsou to kvalitní lidé, oni nechtějí pod nějakou státní správu, pod služební zákon, a my na tom prakticky vlastně vyděláme a ještě budeme mít kancelář navíc. Ale já se obávám, že ten negativní dopad bude přece u vás, bude právě na úrovni toho stavebního řízení, a tohle bychom neměli riskovat a neměli dopustit.

Má to ještě jeden rozměr. Pan premiér opakovaně veřejně vystupuje s kritikou služebního zákona. Sám říká, to myslím, že i pan kolega Kolovratník může potvrdit, že už ani noha pod služební zákon. A pořád jsem od něj neslyšel, jestli si je vůbec vědom, nebo jestli to bylo taktně přijato a zamlčeno před ním, že to řešení, s kterým přichází pan poslanec Kolovratník, znamená zhruba 13 tisíc nových úředníků pod služebním zákonem. Tak by mě zajímalo tedy i stanovisko pana premiéra možná předtím, než budeme o celé změna skutečně hlasovat.

To jsou jenom vypíchnuté ty problémy, které přináší destrukce fungujícího modelu veřejné správy. Znovu podotýkám, to, že ho zachováme, tak tím návrhem, který jsme předložili spolu s kolegy z ODS, z Pirátů, ze STANu, z TOP 09 a od nás z KDU-ČSL, tak ale my tím důrazem na digitalizaci, na jasné stanovení lhůt, vlastně vytváříme prostor, aby tady ten cíl rychlého stavebního řízení byl naplněn. V průměru 90 dnů, u drobnějších staveb dokonce 60 dnů. Takže jsme daleko od toho čísla 246, jestli se nepletu. To je ta Střední Afrika a Česká republika. U těch složitějších staveb se dostáváme možná na 120 dnů. Ale je naplněn ten cíl, který si stanovila paní ministryně, jenom nemusíme jít do toho obrovského rizika, s kterým přichází ona prostřednictvím pana poslance Kolovratníka.

Vůbec jsem se nedotkl dalších oblastí. Otázka vyvlastňování byla zmíněna v tom pozměňovacím návrhu. Černé stavby. Otázka územního plánování, kdy jsme přesvědčeni o tom, že ty pravomoci mají zůstat z podstatné části právě na obcích a městech. Je to opět o té centralizaci kontra decentralizaci. Jsme přesvědčeni o tom, že o rozvoji svého města, své obce, potažmo svého kraje mají skutečně rozhodovat tam volení zástupci. To přece dává smysl a to chceme zachovat.

Ve svém návrhu se shodujeme s návrhem pana poslance Kolovratníka třeba v tom, že se má umožnit třem velkým městům – Praze, Brnu a Ostravě – mít své vlastní městské stavební předpisy. Samozřejmě ta území jsou velmi specifická a je to takhle v pořádku. Nakonec i když to tak také v průběhu těch jednání nebylo, tak jsme zde vlastně dospěli ke shodě. My si dovedeme představit podporu a podpoříme řadu dalších pozitivních pozměňovacích návrhů bez ohledu na to, kdo je předkládá, u obou tisků 1008 a 1009. Ale jako celek.

V situaci, kdy tady skutečně hrozí obrovská nejistota, obrovské problémy, zpomalení stavebního řízení, nikoliv zrychlení, si nedovedeme představit, že bychom pro něco podobného hlasovali. Když máme na stole – my jsme nepřišli jenom s kritikou, ale vedle kritiky přinášíme jasné pozitivní řešení a to je ten komplexní pozměňovací návrh, který předkládal kolega Martin Kupka, který plní ty cíle, které si vláda stanovila, a zároveň nejde do toho rizika. Nejde do toho rizika, nejde do těch nákladů, nejde do toho, že to celé vlastně nebude fungovat.

Já jsem přesvědčen o tom bohužel, že i celý proces projednávání zde není úplně fér. Musím říct, že paní ministryně je tady teď v pozici řidičky parního válce, který tady realizuje prostřednictvím hnutí ANO, SPD a KSČM, a snaží se ve prospěch určité skupiny, řeknu velmi

otevřeně, těch velkých developerů, prosadit takové stavební řízení, které bude právě jim ku prospěchu, a to považuji za nešťastné.

A když se tady například hovoří o tom, že Svaz měst a obcí vydal ke všemu negativní stanovisko, tak to není pravda. I my jsme jednali se zástupci Svazu města a obcí. Pan předseda Lukl jasně říkal, že tady byla nějaká dohoda uzavřená s Ministerstvem pro místní rozvoj, která nebyla porušena SMO, která byla porušena bohužel Ministerstvem pro místní rozvoj, které prostřednictvím pana poslance Kolovratníka potom předložilo ten kvazi vládní pozměňovací návrh. Mrzí mě, že u takto zásadní normy ani vláda není schopna dodržet jasně dohody, které byly se zástupci těch klíčových aktérů. Protože obce a města přece jsou ti klíčoví aktéři, kterých se stavební řízení bude dotýkat bez ohledu na to, jaký zákon tady ve finále bude schválen.

Takže já pevně doufám, že toto všechno, milé kolegyně, milí kolegové, vezmete v potaz při závěrečném hlasování a dospějeme k řešení, které bude ku prospěchu občanů České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Než se ujme slova pan kolega Čížinský, který je na řadě, budu konstatovat dvě omluvy, a to Jiřího Míholy od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů a kolegy Jana Bauera od 11 hodin na celý den z pracovních důvodů.

Nyní tedy pan poslanec Jan Čížinský, připraví se Radek Holomčík. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, musím říci, že mi styl toho projednávání tady velmi vadí. Nikdo na velmi závažné námitky nereaguje. Asi bych to shrnul takovým tím: jen ať si pindaj, na to my jsme zvyklí. Koneckonců, zažili jsme to dneska ráno. Dneska ráno tady profesori, ředitelé nemocnic, primáři klinik popsali, co se stalo, a paní ministryně přišla a řekla, že to tak není. Bohužel projednáváme zákon, kde takových případů, kdy nám bude rozum stát, bude velké množství.

Chcete stavbu vedle vyhnat o štok, hodlá někdo zaplácnout náměstíčko nákupákem, chcete porazit stromy, postavit v národním parku sjezdovku, zatopit mokřad, zbořit kulturní památku – tak o tom všem budou nyní rozhodovat lidé, kteří budou mít dál k vám. Budou mít dál k lidem. Úředníci na stavebních úřadech sice spadali a spadají i dneska pod stát, ale přesto na stavební úřad nebylo tak daleko a lidé se znali a znají a ty stavební úřady jsou lidem blíž. Teďka ti lidé mají být výrazně dál. Ano, KSČM, SPD, asi část ČSSD se chystá tohle rozhodování o těch věcech, které jsem zmínil, právě posunout dál od lidí. Naše země začíná patřit vlastně čím dál víc superúřadům a ministerstvům. Je to vlastně proces, který je úplně opačný, než by měl být. Naše země se čím dál více centralizuje a ta centralizace jde poměrně snadno. Zpátky alespoň dostat tu pastu do té tuby a to, co by bylo potřeba, ta decentralizace, to je mnohem složitější proces a napravit to bude mnohem větší práce.

Vláda a ministerstva si mají brát jenom tolik pravomocí, kolik nezbytně nutně potřebují. A tady ta Sněmovna chce jít opačným směrem. A jsou to strany, které centralizaci mají v krvi, které ten zákon tady tlačí, na naše námitky nereagují, a musím, říct, že mě to skutečně hrozně štve.

Rád bych se ještě krátce vrátil k vystoupení pana poslance Martina Kolovratníka, když jsme ve středu 5. května tady o stavebním zákonu jednali, a k jeho argumentaci o kvalitě novely stavebního zákona, která – nejsem sám – nás velmi nemile pořád překvapuje. V souvislosti s komplexním pozměňovacím návrhem, se svým komplexním návrhem se pan

poslanec zaštil autoritou dvou právnických a ekonomických osobností, pana doktora Kadečky, pana profesora Mejstříka – ti bohužel už nejsou mezi námi, takže se k tomu nemohou vyjádřit. Dále tady zaznělo, že dnes a denně je pan poslanec v kontaktu s panem doktorem Vojtěchem Vomáčkou. Jde o soudce Nejvyššího správního soudu. A dovedil tady, že když takové autority řeknou "ano, tohle je správná, rozumná cesta", tak to tak prostě je a nemá se to zpochybňovat.

Jenže když se tady někdo zaštiťuje autoritami soudců Nejvyššího správního soudu, tak přece jen bych rád citoval ze stanoviska Nejvyššího správního soudu ke stavebnímu zákonu v meziresortním připomínkovém řízení. Předseda Nejvyššího správního soudu Mazanec v něm mimo jiné uvedl – cituji: "S ohledem na rozsah a povahu výše uvedených připomínek nedoporučujeme pokračování v přípravě předloženého návrhu v jeho stávající podobě." A já jenom chci připomenout, že ten proces byl takový, že proběhlo připomínkové řízení, ten zákon se nějak projednal, a pak se to všechno zase vrátilo a vrací zpátky. Proto tady máme ministry, kteří tady velmi správně hájí svůj resort, velmi správně hájí naše památky, naši přírodu, naše zdravotnictví a říkají tady – ministři vlády tady říkají: to, co se chystáte schválit, je špatně.

Takže jaký je tedy postup ohledně tohoto zákona? Tak lidé, kteří to myslí dobře s naší přírodou, s našimi památkami, s naším zdravím, doufají, že ten zákon asi bohužel možná bude přijat, ale pak se zruší. To je samozřejmě možný postup, ale je to špatný postup, protože ono to tak úplně jednoduché nebude. Já už jsem tady mluvil o té zubní pastě v tubě. Centralizace, ta jde vždycky snadno, decentralizace, která je mnohem potřebnější, proces, který skutečně by naší zemi pomohl, je mnohem pracnější, takže ono to jen tak zrušit nepůjde.

A já teď bych chtěl říct, jaká je ta největší chyba tohoto postupu. Když odhlédnu od toho, že ten postup je zcela chybný: má se přiblížit lidem, má se decentralizovat, ale jde opačně. Ale když od toho odhlédnu, tak velmi důležitým dokumentem shody v tom území je územní plán. Ten územní plán vzniká podle stavebního zákona. A co se teď děje? Teď se děje to, že ten centrální stavební úřad, který nebude mít už oficiálně vůbec žádnou vazbu, ani neoficiální, prostě vůbec žádnou vazbu na samosprávy, bude rozhodovat o územních plánech, které ale vznikly za jiného zákona. Ještě bych pochopil, kdyby teď bylo pět let na to, aby byly vytvořeny použitelné územní plány v městech a obcích a pak se třeba navrhovalo tady – já bych s tím nesouhlasil, ale pochopil bych – aby se navrhovalo, že se zavede centrální stavební úřad, který o těch územních plánech a v rámci územních plánů bude rozhodovat. To bych ještě byl ochotný pochopit. Já bych pro to nehlasoval, já bych hlasoval proti, ale byl bych to ochotný pochopit. Ale to se tady vůbec neděje.

Takže já opakuji to, co vznikne, a sice: ty územní plány nepočítají ve své velké většině s tím, že budou posuzovány nějakým centrálním stavebním úřadem. Vytvořit územní plán trvá ve velkých městech mnohem déle než pět let, ve velkých městech není žádnou výjimkou, když územní plán trvá šest sedm let, bohužel v mnoha městech potom ten územní plán je dokonce napaden soudně a soud ten plán zruší. Takže tady se dostáváme do situace, kdy odpůrci staveb budou mít vždycky možnost jít k soudu, spojit se se samosprávou, dát tu stavbu k soudu, a budou to velmi často využívat. A prosím, skutečně to nebagatelizujme. To, že se stavebníci budou potkávat u soudů, je prostě jistota. Pokud tento zákon projde, tak budou potřebovat víc právníky a advokáty než projektanty. A skutečně, v tomhle se nemýlím. Protože dneska samosprávy jsou ochotné moderovat souhlas v tom území právě proto, že pod ně spadají stavební úřady, že nejsou schopny vysvětlit, že ten stavební úřad nepatří pod ně, byť to tak není. Toto odpadne, a tudíž ty samosprávy společně s lidmi budou chodit k soudu.

Na závěr mi dovolu, rád bych stáhl svůj pozměňovací návrh 8006, takže poprosím potom o hlasování o stažení pozměňovacího návrhu, který byl variantní, tak jednu tu variantu bych rád stáhl, sněmovní dokument 8006. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Radek Holomčík v rozpravě, připraví se Tomáš Martínek.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k novele stavebního zákona, kterou tady dneska projednáváme, už bylo řečeno mnoho. Mě vcelku děsí, kolik se k jednomu, resp. ke dvěma souvisejícím tiskům sešlo relevantní kritiky, kolik výtek zaznívá z nejrůznějších směrů. Není to jenom opozice. Je to odborná veřejnost, je to akademická sféra, jsou to lidé, kteří hospodaří v krajině, jsou to různé odborné spolky, které se věnují dílčím aspektům stavebního řízení a řadě dalších věcí. A zároveň, jak nulová reflexe tady těchto výtek proběhla. Já se zaměřím na dvě témata, která jsou mi do značné míry nejbližší, a to je zemědělská půda a to jsou lesy.

Ve sněmovním tisku 1009, který je v podstatě souborem změnových zákonů souvisejících se změnou stavebního zákona, je několik pasáží které se těmto oblastem věnují. A ta změna, která mě velmi, velmi znervózňuje, je o tom, že my odebereme kompetentním orgánům pravomoc rozhodovat o tom, jestli budeme zastavovat jak zemědělskou půdu, tak lesy, lesní půdu. V podstatě ten tisk říká, že pokud by mělo dojít k záboru zemědělské půdy nebo k zastavení pozemků určených k plnění funkcí lesa, tak o tomto úkonu nebudou rozhodovat kompetentní orgány, což jsou v případě půdy orgány ochrany zemědělského půdního fondu, v případě pozemků určených k plnění funkce lesy je to státní správa lesů, ale přejde to pod stavební superúřad.

Já bych chtěl jenom připomenout, že u té zemědělské půdy je to více než dvě třetiny záborů zemědělské půdy, souvisí se stavebním řízením. A to číslo postupně roste, z pochopitelných důvodů. Takže my tady vlastně vytrháváme orgánům státní správy, které mají nějakou odbornost, které ty věci posuzují v nějakém širším kontextu, a dáváme to na nějaký jiný úřad. Já rozhodně nechci nijak snižovat kompetence úředníků ze stavebních úřadů, určitě mají svoji odbornost zaměřenou nějakým směrem, ale nepokládám za správné, a nejsem v tom rozhodně sám, aby se rozhodovalo o tak důležitých věcech, jako jsou lesy a jako je zemědělská půda, úplně mimo systém.

Nikdo nemůže Piráty a mě osobně obviňovat z toho, že bychom trpěli nějakým nekritickým obdivem vůči práci ať už orgánů ochrany zemědělské půdy, tak státní správy lesů. My jsme se zapojili po celé republice na řadě míst ke kritice záborů, různých záborů zemědělské půdy různými překladišti a podobnými areály. Co se týče státní správy lesů, já osobně zde několik let prosazuji, abychom uložili Ministerstvu zemědělství udělat forenzní hloubkovou analýzu toho, jak vznikla, jaká byla ohniska a jak se šířila kůrovcová kalamita. Není to proto, že by Holomčík chtěl vidět krev, jak říká pan ministr Toman, ale to právě proto, abychom se podívali na ten problém, který nám tady vzniká a který pocítujeme teď ještě pořád docela naplno, a abychom si dokázali identifikovat ta slabá místa ve státní správě a případně přijít s nějakými prvky reformy nebo se změnami toho systému, aby to prostě do budoucna fungovalo a takovéhle věci se neděly.

Bohužel tady jsme svědky toho, kdy místo toho, abychom se bavili, jak zlepšit fungování ochrany životního prostředí, jak zlepšit fungování státní správy, hospodaření v krajině, tak ji prostě vypneme. Takhle. A to má jako něco řešit. Jenom bych chtěl – dovolím si malou poznámku. Jestliže předkladatelé a obhájci tohoto návrhu mají za to, že orgány ochrany zemědělského půdního fondu nefungují dobře, že zdržují, že to je úplně k ničemu, tak se ptám: co jste dělali těch sedm let? Protože ochrana zemědělského původního fondu prostě spadá do gesce Ministerstva životního prostředí. A já neříkám – to není teď útok na pan ministra Brabce. Vy tím v podstatě říkáte, to, co my jsme mohli osm let reformovat, upravovat, tak nefunguje.

Já si myslím, že bychom naopak měli v těchto časech přistupovat k naší krajině úplně jinak. Úplně jinak, systematicky. Neměli bychom se snažit kastrovat ochranu, kastrovat prostě snahu o nějaké udržitelné hospodaření v krajině. Naopak bychom se na ni měli dívat komplexně, měli bychom vyřešit ostudu s názvem politika územního rozvoje České republiky, která prostě má řešit územní rozvoj, která má řešit to, aby se v České republice dalo žít, ale v realu, když se na to podíváte, tak je tam krajina jenom takový přívěsek, aby se neřeklo "něco tam místy napíšeme, jako že něco se řeší", ale vlastně ta krajina v tom chybí. A přitom krajina je to místo, které nám dává vodu, které nám dává jídlo, které nám dává vzduch, který dýcháme.

My jsme tady před časem – a já už půjdu ke konkrétním bodům, ať zbytečně nezdržuji – řešili potravinovou soběstačnost, respektive kvóty na potraviny. Zdalipak víte, co je základem potravinové soběstačnosti? Rozhodně to není nějaký paskvilní návrh kvót, ještě k tomu špatně napsaný. Základem potravinové soběstačnosti je půda. Je půda! A pokud nepřistoupíme velmi přísně a systematicky k ochraně půdy, což prostě tenhle návrh kastruje – já se omlouvám za to slovo, ale to prostě není nic jiného než kastrace ochrany půdy. Pokud nebudeme přistupovat k ochraně a v mnoha místech bohužel i k nezbytné obnově půdy systematicky, poctivě a pečlivě, tak jako co tady budeme produkovat za jídlo? Co budeme jíst? Co s touhle zemí bude?

Mě překvapuje, že z velké části titíž poslanci, kteří tady hlasovali pro kvóty pod záminkou jakési potravinové soběstačnosti, dneska podporují tady ten návrh stavebního zákona, který v podstatě krajinu bere jenom jako prostor, kde můžeme stavět, ale ty aspekty vody, vzduchu, potravin, které nám krajina dává, se vůbec neřeší a vlastně se neberou v potaz. V lepším případě se neberou v potaz, v horším případě se berou jako cosi zbytečného.

V sněmovním systému je několik návrhů na zpřísnění zákona na ochranu zemědělského půdního fondu. Zase, podívejme se, kdo tyto návrhy předkládá a kdo hlasuje pro, nebo kdo podporuje tuto verzi stavebního zákona. Já to prostě nechápu. Přece nejde jako jedním návrhem říkat "budeme zpříšňovat odnímání zemědělského půdního fondu, budeme zpříšňovat zastavování půdy, protože to jsou prostě zpravidla nevratné nebo velmi obtížně vratné věci", a zároveň podporovat to, že dostaneme jakoukoliv ochranu zemědělského půdního fondu mimo systém.

Další věc, která s tím souvisí a která teď Sněmovnou prochází, je zákon o myslivosti. My se tady hádáme o to, jak velké mají být honitby, hádáme se o tom, jaká práva má mít vlastník na honitbě, ale přitom tenhle základ – tohle jsou samozřejmě důležité věci – je, jakou ta zvěř bude mít krajinu, jaký bude mít prostor k životu. A opět, prostě tento stavební zákon vlastně tohle vůbec neřeší, vůbec to nebere v potaz. On to nemá řešit, ale nemá být napsaný tak, že je nám v podstatě úplně jedno, jaká ta naše krajina bude. A to přesně v tom zákoně je.

A já mám tady několik stanovisek, která vlastně tady tyto věci, o kterých hovořím, kritizují. Vyjadřovala se k tomu Akademie věd. Vyjadřovali se k tomu myslivci, dokonce zahrádkáři. Vyjadřovali se k tomu zemědělci, Lesnicko-dřevařská komora. V podstatě všichni říkají velmi podobné věci: prostě nemůžeme hazardovat s naší krajinou, nemůžeme hazardovat s našimi lesy a s půdou. To jsou prostě nevratné věci. Nebo minimálně nevratné v kontextu délky lidského života.

Já bych vás proto chtěl poprosit o podporu svých pozměňovacích návrhů vedených v systému pod písmenem E, které se snaží alespoň trochu napravit tento děsivý stav, které se snaží vrátit dohled nad záborem zemědělské půdy a nad záborem pozemků určených k plnění funkce lesa zpět do rukou kompetentních orgánů. Já věřím, že po volbách bude prostor pro to, pobavit se, jak jednotlivé složky státní správy fungují, jak jednotlivé složky ochrany přírody fungují, a povede se rozumná diskuse o tom, jak to posunout, tak aby to skutečně fungovalo,

abychom chránili přírodu, abychom měli krajinu ve stavu takovém, že se nám v ní bude dobře žít, ale zároveň abychom prostě nebrzdili rozvoj. To rozhodně nikdo nechce.

Já bych si dovolil zakončit svůj výstup dotazem na paní ministryni. Před chvílíčkou mě požádal předseda Svazu měst a obcí Franta Lukl, jestli bych se mohl zeptat, jak máte vymyšleno nabírání zaměstnanců na ten stavební superúřad, zejména na ta detašovaná pracoviště. Jak máte ošéfované to, že skutečně v těch obcích, kde by to detašované pracoviště mělo být, skutečně bude. Protože to v zákonu není a mezi starosty je kolem toho řada dotazů.

To je všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Než bude vystupovat kolega Tomáš Martínek, je s faktickou poznámkou přihlášený pan kolega Jan Čížinský. Ale ještě předtím přečtu omluvu paní poslankyně Markéty Pekarové Adamové, která se omlouvá z dnešního jednacího dne. Nyní tedy faktická poznámka kolegy Čížinského. Ten tu není, tak propadá. V tom případě pan kolega... (Poslanec Čížinský přibíhá k mikrofonu.) Tak, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Děkuji. A děkuji za shovívavost. Takhle, já bych se přece jenom vlastně zeptal, jestli bude tedy nějakým způsobem reagováno na námítky, které tady zaznívají, nebo jestli opravdu to je styl: tak ať si pindají, na to my jsme zvyklí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Tomáš Martínek ve svém vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Já bych rád přečetl pár důležitých výzev, které obdrželi poslanci. Jako první bych rád přečetl dopis zástupců Libereckého kraje.

"Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče, dovoluji mi, abych Vás informoval, že nově zvolená Rada Libereckého kraje projednala na své 1. řádné schůzi dne 10. listopadu 2020 mimo jiné potvrzení stanoviska Libereckého kraje k návrhu novely stavebního zákona aktuálně projednávanému v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Rada Libereckého kraje usnesením č. 83/VI/20/RK potvrdila své původní nesouhlasné stanovisko k navrhované rekodifikaci stavebního práva přijaté již usnesením č. 2311/19/mRK ze dne 13. 12. 2019. Toto usnesení následně schválilo – č. 614/19/ZK ze dne 17. 12. 2019 – rovněž Zastupitelstvo Libereckého kraje v tomto znění:

Nesouhlasíme s navrhovaným rozbitím spojeného modelu veřejné správy vytržením stavebních úřadů z tohoto spojeného modelu. Nemáme přitom nic proti vzniku Nejvyššího stavebního úřadu jako ústředního orgánu státní správy pro stavební agendu, avšak vytvoření zvláštní soustavy stavebních úřadů v území považujeme za nadbytečné, neboť neřeší podstatu problému současného stavebního práva – jeho procesní složitost a komplikovanost. Máme za to, že současné obecní – o jejichž počtu a personálním naplnění lze dále jednat – a také krajské stavební úřady jsou odborně plně schopny novému stavebnímu zákonu ve finální verzi v praxi řádně aplikovat právě za metodické pomoci nově vzniklého Nejvyššího stavebního úřadu.

Pokud by MMR ustoupilo od předmětných navrhovaných institucionálních změn, vznikl by zároveň mnohem větší prostor pro věcnou odbornou diskuzi o podobě nového stavebního zákona, když kraje a obce možná i více než MMR chápou jeho potřebnost.

Odkazujeme zároveň na jednoznačné stanovisko Rady Asociace krajů České republiky ze dne 6. 12. 2018, kde v usnesení č. 152 v bodě III Rada 'odmítá záměr MMR na vytržení stavebních úřadů ze spojeného modelu veřejné správy a dále odmítá záměr MMR na omezení působnosti MV vůči územním samosprávným celkům ve prospěch MMR a prosazuje respektování stávajícího stavu dělby kompetencí na tomto úseku'.

Paragrafové znění nového stavebního zákona přitom přináší některé určité pozitivní prvky: například zavedení apelačního principu, to jest povinnost nadřízeného orgánu rozhodnout ve věci, nejen rušit napadené rozhodnutí a věc vracet, zavádí digitalizaci stavební agendy, ruší dualitu územního a stavebního řízení, měl by stavební řízení zásadně zrychlit a našly by se i další kladné body pro novou právní normu. Právě proto je však podle nás třeba nejdříve odstranit zásadní sporný bod rekodifikace stavebního práva z pohledu obcí a krajů – institucionální změny – a potom společně řešit další sporné body, především počet, význam a ochranu jednotlivých veřejných zájmů v řízení.

Za současného stavu však žádáme předsedu vlády a ministryni pro místní rozvoj o pozastavení procesu schvalování rekodifikace stavebního práva a vyvolání jednání, které by odstranilo nejzásadnější sporný bod – vytržení stavebních úřadů ze spojeného modelu veřejné správy.

Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče, dovoluji si Vás tímto požádat, abyste při projednávání návrhu nového stavebního zákona vzali v potaz toto stanovisko orgánu samosprávy kraje, v němž jste byli do Poslanecké sněmovny zvoleni, a zvážíli Vaši případnou podporu pro tento návrh a v úvahu přitom také vzali i dlouhodobě odmítavé stanovisko Rady Asociace krajů ČR, Libereckého kraje i řady měst a obcí na jeho území, a to zejména s ohledem na závažné narušení principu spojeného modelu výkonu veřejné správy, které by uvedená novela přinesla. S úctou Martin Půta."

Dále bych chtěl přechést několik doporučení, které nám zaslala, vlastně všem poslancům, předpokládám, doporučení Rekonstrukce státu k některým aspektům vládního návrhu stavebního zákona, tisk číslo 1008 ve znění komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru a tisk 1008/7.

Rekonstrukce státu s odkazem na stanovisko svých garantů doporučuje podporu pozměňovacích návrhů, které vedou k omezení potenciálních korupčních rizik a posílení transparentnosti a digitalizace postupů upravovaných návrhem. Vzhledem k tomu doporučujeme schválení pozměňovacích návrhů O1 až O4 číslo 7968 Martina Kolovratníka, M číslo 8003 Ondřeje Polanského a C1 až C2 číslo 8018 Martina Kupky, Ivana Bartoše.

Protransparentní, protikorupční a digitalizační – charakteristika pozměňovacích návrhů číslo 7968, 8003 a 8018.

Charakteristika pozměňovacího návrhu číslo 7968 Martina Kolovratníka: Pozměňovací návrh zavádí odbornou odpovědnost odpovědných úředníků za hájení příslušného zákonem chráněného veřejného zájmu. Dále návrh zavádí povinný pevný a veřejný rozvrh práce Nejvyššího a Specializovaného stavebního úřadu.

Charakteristika pozměňovacího návrhu číslo 8003 Ondřeje Polanského: Pozměňovací návrh zavádí povinnost, aby byl stavební deník veden v elektronické podobě, pokud je stavba předmětem veřejné zakázky v nadlimitním režimu.

Charakteristika pozměňovacího návrhu číslo 8018 Martina Kupky a Ivana Bartoše: Pozměňovací návrh vymezuje základní podmínky vedení stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě v elektronické podobě a upravuje postup, jak do tohoto deníku mohou činit zápisy osoby bez uživatelského účtu v příslušném systému zhotovitele.

O pozměňovacím návrhu 7968 k tisku 1008 ve znění tisku 1008/7 podrobněji. Praktické problémy původního návrhu zákona – tisk 1008 ve znění KPN HV v tisku 1008/7, které zakládají korupční riziko a které řeší návrh poslance Martina Kolovratníka číslo 7968:

Za první. Úředníci stavebního úřadu jsou při zpracování odborných stanovisek vázáni pokyny nadřízených, kteří jsou z jiného oboru státní služby. Hrozí tak zákonem dovolené ovlivnění odborného stanoviska zájmy, které prosazuje nadřízený odborných úředníků.

Za druhé. Zákon umožňuje účelové přidělování spisů. Díky tomu lze ovlivnit rozhodnutí pouhým účelovým výběrem úředníka. Řešení navržené v pozměňovacím návrhu 7968 poslance Martina Kolovratníka spočívá v zakotvení za první odborné odpovědnosti úředníků a transparentnosti jejich rozhodování a za druhé pevného a veřejného rozvrhu práce Nejvyššího a Specializovaného stavebního úřadu.

Ad 1. Navrhuje se, aby zákon výslovně zakotvil princip odborné odpovědnosti úředníků při integrovaném rozhodování stavebních úřadů. Splnění požadavků na ochranu každého z dotčených veřejných zájmů může posuzovat úřední osoba s odpovídající kvalifikací, která bude za splnění těchto podmínek odpovídat a jejíž posouzení bude závazné.

Ad 2. Navrhuje se zavedení veřejně přístupného rozvrhu práce pro Nejvyšší stavební úřad a Specializovaný stavební úřad zabraňujícího účelovým zásahům do přidělování případů jednotlivým úředníkům.

O pozměňovacím návrhu 8003 k tisku 1008, ve znění tisku 1008/7, podrobněji. Praktické problémy původního návrhu zákona tisku 1008 ve znění KPNHV v tisku 1008/7, které řeší návrh č. 8003 poslance Ondřeje Polanského:

Za první. Povinnost vést elektronický stavební deník v případně nadlimitních veřejných zakázek již podle stávajícího znění stavebního zákona existuje. Zavedena byla v roce 2020 jako součást novely zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury. Vládní návrh novely stavebního zákona s ní však již nepočítá.

Bod 2. Stavební deník v papírové podobě podléhá vyššímu riziku poškození, ztráty či manipulace se záznamy, a tedy omezené možnosti efektivní kontroly stavebních prací, zvýšenému riziku pro korupční jednání, komplikovanému dokazování v soudních sporech. Řešení navržené v pozměňovacím návrhu č. 8003 poslance Ondřeje Polanského spočívá v zachování stávající povinnosti vést elektronický stavební deník u staveb, které jsou předmětem veřejné zakázky v nadlimitním režimu, i v novém stavebním zákoně.

Poněvadž jsem nestihl přečíst celý dopis, tak se přihlásím ještě jednou a určitě vás o to neochudím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji. Eviduji vaši přihlášku. A nyní bude hovořit pan kolega Tomáš Vymazal a připraví se František Navrkal.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s textem, který nese název Čtyři městské artikuly, a jde o požadavky velkých měst k podpoře návrhu stavebního zákona.

Dovolím si začít mottem, které mě zasáhlo a které tu uvádějí samosprávy: čím lepší územní plánování, tím jednodušší povolování staveb. A dodávají i citaci z Evropské charty místní samosprávy, která ve svém článku 4 odstavci 3 říká: Odpověď za věci veřejné obvykle ponese především ty orgány, které jsou občanu nejbližší. A z toho vlastně vycházejí ty požadavky městských samospráv, na kterých kategoricky trvají a podmiňují jimi podporu této novely.

Část A, Čtyři městské artikuly, na kterých samosprávy kategoricky trvají, jak jsem říkal.

Za prvé – Právo územního plánování v samostatné působnosti. Zastupitelstvo obce nebo kraje může rozhodnout, že regulační plán, územní plán, zásady územního rozvoje nebo jejich změnu pořídí tato obec nebo kraj v samostatné působnosti.

Za druhé – je to pořád v rámci bodu 1 – všechna ostatní pravidla pořizování jsou zachována, čili jako dnes pořizování provádějí kvalifikovaní úředníci, tak jako dnes dotčené státy orgány podávají závazná stanoviska. Nově rozpory řeší Nejvyšší stavební úřad a vláda, samospráva se může bránit žalobou k Nejvyššímu správnímu soudu a Nejvyšší stavební úřad zajišťuje dozor, může pozastavit platnost územně plánovací dokumentace a podat návrh na její zrušení k Ústavnímu soudu.

Já si u prvního bodu dovoluji podotknout, že tu spatřujeme problém týkající se památkové péče, ale s detaily tohoto problému vás seznámí můj kolega poslanec Lukáš Černohorský v rámci svého vystoupení, takže do těch detailů nebudu zabíhat.

Druhý bod, druhý artikul. Ten artikul se jmenuje Městské stavební předpisy a zní: V mezích stavebního zákona mohou velká města vyhláškou zastupitelstva v samostatné působnosti podrobněji vymezit požadavky na výstavbu, to je požadavky na vymezení pozemků, požadavky na umístování staveb a technické požadavky na stavby, a dozor provádí Nejvyšší stavební úřad, který může podat návrh na zrušení předpisu nebo jeho části k Ústavnímu soudu.

Třetí artikul – Sídlo Nejvyššího stavebního úřadu. Z mnoha důvodů by měl Nejvyšší stavební úřad sídlit na dobře dostupném místě mimo Prahu, například v Ostravě, Hradci Králové, Olomouci, Liberci, Litomyšli, Kroměříži a podobně. Potřeba vyrovnání Prahy a jiných regionů a měst je zjevná, má lepší dostupnost kvalitních nových zaměstnanců než v Praze, je to, řekl bych, nabíledni. Výraz respektu k samosprávám a regionům z toho plyne také. Jde vlastně o posílení nezávislosti a jakýsi začátek nové éry.

Čtvrtý artikul – Dokončení územních plánů. Z důvodu enormní náročnosti a nákladů dosavadní přípravy nových územních plánů mnoha měst je nutné v přechodných ustanoveních připustit jejich dokončení a platnost podle dosavadních předpisů. Územní a regulační plány schválené před účinností tohoto zákona se považují za územní a regulační plány podle tohoto zákona. Pořizování územních a regulačních plánů a jejich změn započaté před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

Takže to byly ty čtyři artikuly, na kterých samosprávy bezpodmínečně trvají, a vlastně bez jejich naplnění nemohou tuto novelu stavebního zákona podpořit.

Ale ten text má ještě další část, jsou to další požadavky samospráv k projednání a zapracování, který je rozdělen asi do tří, čtyř sekcí.

První z nich, obecné principy, říká: navrátit do úvodních částí zákona principy vážení zájmů s důrazem na posuzování, ochranu a rozvoj území jako celku. Státní stavební správa zajišťuje ochranu a spravedlivou rovnováhu veřejných i soukromých zájmů. Za tím účelem zajišťuje, poměřuje a koordinuje tyto zájmy, hodnotí jejich význam a usiluje o předcházení jejich rozporům.

Za druhé. V případě rozporů více veřejných zájmů stavební úřad porovná jejich význam a závažnost s cílem zajistit, aby zásah do žádného z nich svými nepříznivými následky nepřesahoval přínosy.

Za třetí. Uplatňování požadavků ochrany veřejného zájmu nesmí vést k nepřiměřenému dotčení jiných veřejných zájmů a k narušení nebo znehodnocení charakteru, potenciálu a hodnot území jako celku.

Pak je tady sekce územní plánování, která obsahuje tyto čtyři body:

Samosprávy žádají, aby bylo doplněno právo obcí zařadit do územně plánovací dokumentace podmiňující plánovací smlouvu, jejímž uzavřením by obec podmínila ve svém územním nebo regulačním plánu rozhodování v území. Také žádají o doplnění práva obcí připravovat též územně analytické podklady a územní studie a právo připomínkovat územně analytické podklady a územní studie zpracované pořizovatelem.

Dále by měla být doplněna náhrada za zhodnocení území změnou územně plánovací dokumentace na žádost, konkrétně ve verzi do připomínek a vlastníků pozemku nebo stavby, jehož hodnota se zvýšila v důsledku vydání územně plánovací dokumentace, je povinen zaplatit poplatek za zhodnocení podle jiného právního předpisu. Tady je odkaz na zákon o místních poplatcích.

Čtvrtým bodem v rámci této sekce je posílit ochranu dobré víry, důvěry a právní jistoty v platnou územně plánovací dokumentaci při jejím zrušení.

A předposlední sekce, která se nazývá hmotné právo, je trochu delší, každopádně zkusím jenom některé body z ní vypíchnout:

V návaznosti na princip vážení zájmů žádají samosprávy umožnit přiměřené omezení striktních požadavků na výstavbu v územích, kde je není možné nebo vhodné plnit, zejména u již stávajících historických staveb, v historických centrech měst či v chráněných územích. Jde o proporcionální omezení striktních požadavků na šířky ulic, odstupy, parkování, osvětlení, hygienu staveb a další, které jsou dány vyhláškami pro novou výstavbu, ale nelze je rozumně splnit ve specifických územích, což brání jejich obnově a užívání. Jsou tu shrnuty:

Za prvé. Při rozhodování o změnách dokončených staveb, změnách v užívání staveb a povolování dočasných staveb se požadavky na výstavbu neuplatní, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody vylučují nebo pokud by jejich uplatnění bylo zjevně ekonomicky nepřiměřené.

Za druhé. U pozemků nebo staveb, které jsou kulturními památkami nebo se nacházejí v památkových rezervacích nebo památkových zónách, se požadavky na výstavbu neuplatní v míře, ve které by byly v rozporu s převažujícím veřejným zájmem státní památkové péče.

A za třetí – to je vlastně asi všechno, co tady v těch deseti minutách stihnu sdělit – je, že u pozemků nebo staveb ve zvláště chráněném území se požadavky na výstavbu neuplatní v míře, ve které by byly v rozporu s převažujícím zájmem na ochranu životního prostředí.

Já se pak ještě přihlásím do rozpravy, abych vám to dočetl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ondřej Benešík. Ale protože tu není, tak s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně to tedy připadá poněkud nedůstojné, že máme tak zkrácenou dobu, že musíme přerušovat kolegy, takže já jsem rozhodl, že za kolegu Vymazala využiji svého přednostního práva a to stanovisko dočtu.

Takže k tomu hmotnému právu další bod je: V souvislosti s posílením role měst při vydávání stavebních předpisů je nutno podrobněji, moderněji a lépe vymezit základní limity a požadavky hmotného práva přímo v zákoně. Jde zejména o doplnění požadavků, které většinou byly ve verzi do připomínek, zejména veřejná prostranství, podpora chodců a cyklistů, zklidňování pobytových zón, prostupnost území, zejména propojování ulic

a udržení průchodů podél vodních toků, tzv. modro-zelená infrastruktura – vodní prvky apod., městská zeleň, výsadbové pásy, ozelenění veřejných prostranství i veřejných budov, parkování včetně možnosti příspěvků a společných řešení, oplocení a jiné bariéry, ochrana pohledových kulis zejména ve styku s veřejným prostranstvím, sdružování sítí technické infrastruktury do společných tras, tzv. kolektorů, řešení zásobování vodou, odpadních a srážkových vod, vsakování, využití obnovitelných zdrojů a také regulace reklamy. A v povolovacím procesu je potřeba doplnit postavení obce jako dotčeného orgánu s vyjádřením. Není nutno v případě územního plánování v samostatné působnosti.

Takže to je k těm čtyřem městským artikulům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní ministryně, páni ministři, já bych chtěl poprosit – možná, že bychom dokázali to jednání urychlit, kdyby paní ministryně ale také reagovala na ty podněty a otázky, které tady zazněly. Já jsem to tady neřikal ve svém vystoupení za sebe, za nějakého poslance Výborného. Já jsem tlumočil obavy stovek lidoveckých, a nejen lidoveckých starostů, ale všech těch, kteří opravdu mají obavy z toho, co bude a co nastane s tím, co je tady předkládáno, ale bohužel paní ministryně nereaguje na nic. Nereaguje na dotazy, které se týkají smíšeného modelu veřejné správy, nereaguje na dotazy, které se týkají územního plánování, územních studií, a mohl bych pokračovat tak a tak a tak a dál.

Čili pokud jste se, paní ministryně, rozhodla tím tady promlčet a ve stylu, tak si tady něco povídejte, povídejte, plácejte, plácejte a my se jednou k tomu hlasování dostaneme, tak já to považuji tedy za nedůstojné – ne vůči nám, ale vůči veřejnosti, vůči těm obcím, starostům a dalším, kteří skutečně by rádi slyšeli reakci Ministerstva pro místní rozvoj, reakci předkladatele, protože za tím pozměňovacím návrhem samozřejmě stojíte vy. Čili opravdu tomu nerozumím a možná, že bychom si dokázali to jednání zde zkrátit, kdybyste skutečně se rozhodla reagovat na to, co tady zaznělo, a ne se tím prostě promlčet. To mě mrzí! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně s přednostním právem vystoupí nyní. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo, pane předsedající. Tak kolegové, já jenom bych hrozně ráda vám přečetla z paragrafu 95 jednacího řádu: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskové úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popř. podat návrh na opakování druhého čtení.

Samozřejmě jsem se snažila si vyslechnout všechny návrhy, když vidím, kolik vás tam je ještě přihlášených atd., abych vystoupila před ukončením rozpravy a samozřejmě ke všem těm bodům vystoupila. Pokud ale trváte na tom, že mám vystoupit hned, tak já to samozřejmě ráda udělám, protože skutečně není z mé strany důvod jakýmkoliv způsobem vám nereagovat na vaše podněty, ale chtěla jsem to udělat najednou, protože mnoho těch vašich podnětů se opakuje, tak abych samozřejmě vyslechla všechny kolegy.

Zmínili jste tady vlastně ten přechod úředníků pod stát. Tak prosím, jenom si musíme znova opakovat: Stavební řízení je gesce státu, je to kompetence státu. Pro stát to vykonávají

úředníci obce, kteří již dneska existují. Těch úředníků na různých formách obcí, ať už jsou to dvojkové, trojkové úřady, nebo samozřejmě jsou to i samostatné úřady jako dotčené orgány, dohromady pracuje zhruba 13 tisíc lidí. Žádní noví úředníci se přijímat nebudou, bude to pořád samozřejmě tato armáda lidí, a dokonce i díky tomu, že zjednodušíme ty agendy, a to zjednodušení – a to samozřejmě komunikují i se starosty, kteří jsou si toho vědomi, že pokud třeba dneska měli na stavebním úřadě čtyři lidi, že do budoucna by potřebovali pouze dva, ta úspora agendy je 40 %, to znamená, že pro ten výkon státní stavební správy bude také potřeba méně lidí.

Často tady narážíme na to, proč chceme převést ty úředníky pod státní stavební správu. Tak to jsou úředníci státu v přenesené působnosti, takže my samozřejmě do budoucna chceme, aby to byla jedna hierarchie, aby se mohl zajišťovat opravdu ten jeden metodický postup vůči všem úředníkům, protože dneska, určitě víte, že stát vlastně komunikuje s kraji, kraje komunikují s obcemi a bohužel některé informace se nám v tomto procesu ztrácejí.

Znova budu opakovat to, co jsem říkala už mnohokrát, že my se nelišíme. V těch procesech, v digitalizaci jsou ty komplexní pozměňovací návrhy v podstatě stejné. V čem se lišíme, je ten institucionální model, kde prostě toto může rozhodnout Sněmovna hlasováním. A proč já trvám na té čisté státní stavební správě, to je velmi jednoduché. Pro mě bylo úplně, zcela zásadní, a tady děkuji panu předsedovi Výbornému, že to řekl, že skutečně dojde k tomu zrychlení, ale aby ty lhůty byly vymahatelné, protože pokud budeme mít nastaveny lhůty ze zákona, ale úředník v podstatě nebude mít žádný prostor na tu vymahatelnost, tak to bude neaplikovatelné. A v tom modelu, který vlastně navrhuje vy jako opozice, to prostě vymahatelné není. To není jako kritika vůči smíšenému modelu. Prostě takhle to tady bylo nastaveno, je tam samozřejmě střet těch vesmírů, proto soudy judikují systémovou podjatost, protože obec je zároveň investor a zároveň si povoluje svými úředníky ten konkrétní projekt.

A když se podíváte na tu moji polemiku, tak já jenom tady pro poslance, které to zajímá (ukazuje podklady). Tohle je současný stav ukázaný na konkrétním kraji. Vidíte, že jsou tady samozřejmě takto roztržštěné kraje, na jednom jsou dva lidi, na jednom tři, na jednom dokonce jenom jeden a tak dále. Tyto úřady jsou samostatné. To znamená, tito úředníci nemohou pomoci těmto, tito zase těmto a tak dále. Pokud se tedy na stavební úřad nahrne více projektů, tak v tom personálním složení, tak jak je to dneska, si ti úředníci nemohou pomoci. Proto správně v tom vašem opozičním návrhu navrhuje opatření proti nečinnosti. To znamená, že pokud ty dílčí stavební úřady nebudou stíhat agendu, tak to přechází na ten vyšší stavební úřad, což je v současné době krajský úřad. Ale na tom krajském úřadě je deset lidí. A těch deset lidí zároveň bude dělat opatření proti nečinnosti a zároveň odvolací úřad. To znamená, že těch deset lidí... opět nemůže nikdo vlastně navýšit ten počet a bude to pořád deset lidí. To znamená, když těch projektů bude více, tak jediné, co se stane, je, že se nedodrží ty lhůty, a ty jsou nevymahatelné. To znamená, že zase bude čekat ten stavebník. A tomuto předcházíme právě tou čistou státní stavební správou, aby ti úředníci byli zastupitelní.

Pokud tady vezmu ty další věci, které se řešily, tak jste tady samozřejmě řešili, jak daleko to bude od občana. Tak bych chtěla jenom připomenout, že tady se tedy opravdu nelišíme v těch návrzích, ani opoziční, který také ruší zhruba 400 stavebních úřadů. Takže tady to je opravdu velmi podobné.

Co se týká vlivu samosprávy, tady skutečně je potřeba si říci, jak to judikuje soud, že ta systémová podjatost je, ano. Je to problém zejména u těch velkých měst. Ale problém to skutečně je a novela zákona o správním řádu to skutečně nedořešila.

Co bych ještě zmínila, jenom jak jste tady útočili na to, jak byl projednáván stavební zákon. Já bych jenom chtěla říct, že skutečně tomu byla věnována spousta času. Dokonce bych moc chtěla poděkovat Legislativní radě vlády, která tomu věnovala dva dny, skutečně

velmi detailně. Není pravda, že bychom byli v rozporu s Nejvyšším správním soudem. Nejvyšší správní soud je v rozporu nyní s dílčími pozměňovacími návrhy, které se týkají soudního přezkumu.

Co se týká té kompromisní dohody, tak je opět potřeba se podívat do té minulosti. My jsme představili v listopadu 2019 návrh, který jsme poslali do mezirezortu, v lednu roku 2020 byla učiněna dohoda se Svazem měst a obcí. Z této dohody existuje zápis potvrzený panem předsedou Luklem, panem, asi místopředsedou Sdružení místních samospráv, Kavalou, kde jsme se jednoznačně shodli na tom, že Svaz měst a obcí chce, aby prvoinstanční úřady zůstaly na obcích, s tím, že ale tam budou kvůli opatření proti nečinnosti – pak už bude krajská státní stavební správa – že budou maximálně integrovány dotčené orgány a že územní plánování by mělo zůstat, jako to je dnes, v přenesené působnosti, a obec aby byla účastníkem řízení vždy. Tuto kompletní dohodu jsme dodrželi a jako vláda jsme takto ten návrh přijali. A světe, div se, k tomu vládnímu návrhu, který plně respektoval dohodu se Svazem měst a obcí, dal Svaz měst a obcí negativní stanovisko. Takže samozřejmě pro nás to byla nová skutečnost. A opravdu se nezlobte, ale nemohu přijmout nějaké narážky na to, že já jsem nedodržela dohodu. Naopak, my jsme ji skutečně dodrželi do puntíku, a pak samozřejmě přišlo nesouhlasné stanovisko.

Pak jste tady naráželi na to, že bychom se měli poučit, že úředníci, samozřejmě jsou v Benešově, tak bych vás chtěla všechny ujistit, že úředníky v Benešově školí Ministerstvo pro místní rozvoj a že s nimi jsme skutečně ve velmi úzkém kontaktu.

Pak jsme se tady zabývali místním šetřením. Ale místní šetření není o tom, že stavebník někam vyrazí na stavební úřad. Místní šetření je o tom, že úředník vyrazí na tu konkrétní stavbu. Takže tady jenom abychom si ty pojmy ujasnili, tak jak to má být.

K mému vládnímu kolegovi panu Zaorálkovi. Ano, pan ministr skutečně nesouhlasí s tím automatem, který tam byl dán jako pozměňovací návrh. S tím nesouhlasí žádný rezort, ani Ministerstvo pro místní rozvoj, takže já samozřejmě k těmto návrhům budu mít nesouhlasné stanovisko.

Debatovali jsme tady o územních studiích. Co se týká té územní studie, tam si skutečně spíše musíme položit jakoby tu otázku, co to je územní studie. Protože my to samozřejmě vnímáme jako odborné podklady. A pokud jsou to odborné podklady, tak je tady otázkou, proč to má schvalovat zastupitelstvo. Protože pokud to dostaneme do této role, tak je to samozřejmě soudně přezkoumatelné, pokud to schválí zastupitelstvo, a zároveň byste tedy měli mít veřejné projednání, to znamená zapojit do toho veřejnost, a to je otázka tady, jestli toto skutečně chcete, protože vy tady předjímáte regulační plány. To znamená, pak byste z územní studie udělali v podstatě regulační plán. Ale jak už říkám, je potřeba si o těchto věcech asi popovídat, jestli skutečně takhle to myslíte, že územní studií nahradíte regulační plány.

Co se týká ochranných pásem, tak tam je potřeba říci, že ochranné pásmo stanoví zákon. Takže tam si myslím, že k tomu asi není potřeba nějaké delší debaty.

Co se týká nabírání zaměstnanců, jak to vlastně bude. Tak opět je to v zákoně, je to § 330, kde první vyhláška má jasná pravidla, jak to bude vypadat. Jinak samozřejmě přechod těch lidí bude na základě trojstranných dohod. A já tedy musím říci, že už s mnoha... (Hlas z pléna.) Prosím? S mnoha starosty už v těchto věcech jednám.

A jenom bych znova ráda připomněla, že skutečně se tady nebavíme o úřednících obcí jako takových, je to státní kompetence, je to kompetence státu v přenesené působnosti. A jediný, co stát chce udělat, aby vlastně zajistil ty lhůty a všechny ty věci s tím spojené, aby si to vykonával sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Věra Kovářová, poté pan poslanec Profant, také faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já jsem moc ráda, že paní ministryně vystoupila v rámci rozpravy, což nebývá běžné u ministrů vlády, takže za to děkuji. Nicméně paní ministryně nás poučila o jednacím řádu. Já jen připomínám, že tyto citace se objevují vždy v okamžiku, kdy opozice má připomínky k nějakému návrhu zákona. A to, že vám vadí, že se tady čtou stanoviska různých organizací, tak to jste si měla, paní ministryně, rozmyslet dříve, než jste začala dělat věcný záměr této novely zákona. A měla jste přizvat všechny organizace. Organizace měst, obcí, krajů, odborné organizace a Nejvyšší správní soud. Možná bychom se potom vyhnuli tomuto předčítání různých stanovisek.

Co se týče toho, jak je důležitá ta centralizace, tak s tím se absolutně neshodneme, protože jdete zcela proti smyslu reformy veřejné správy, která byla zahájena před dvaceti lety, kde ta decentralizace je velmi důležitá. A to, že říkáte, že úředníci přejdou pod stát, tak to není úplně dobré řešení, protože ten špatný příklad tady byl už několikrát zmiňován. V době, kdy se sociální pracovníci přesunuli na úřady práce, tak dodnes tito pracovníci chybí.

A ptám se tedy, proč zrovna trváte vy na tom modelu, který bude pod státní správou, a říkáte tady, že důvodem je vymahatelnost lhůt. A já když se podívám do těch důvodů, které jste na začátku zmiňovala před tím záměrem, tak to jsou zcela jiné důvody. A možná, až příště budete, nebo někdo jiný budete dělat nový zákon, prosím, přizvěte k tomu všechny hráče, kterých se taková novela bude týkat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Ondřej Profant, připraví se pan poslanec Martin Kupka – faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážená paní ministryně, já o tom budu mluvit ještě ve svém projevu, na který trpělivě čekám. Nicméně není pravda, že podporujete digitalizaci. Jak vaše ministerstvo, tak pan zpravodaj, který je ze stejné strany, předřazují pozměňovací návrh D1 před mé návrhy N9 až N22 a to jsou klíčové návrhy pro digitalizaci. Pro digitalizaci územního plánování, které vychází opravdu z praxe. Ten, kdo psala ta stanoviska, viditelně plánovací praxi nezná, neví problémy plánování měst, neumí rozlišit, že socialistické sídliště vypadá jinak než klasická prvorepubliková výstavba. A to je problém. Já to tady budu podrobně zdůvodňovat, ale tohle je přesně ukázka toho, že o digitalizaci nejde, že dáváte pozměňovací návrh, který je pouze podmnožinou, který je takovým šolicháním, aby se něco udělalo, ale nic se nestalo.

Můj návrh vede k tomu, že půjde plánovat, že půjde opravdu digitálně plánovat, digitálně měnit, že tam budou jasně vymezeny všechny funkční prvky území a podobně, to znamená, bude to použitelné, zatímco pokud tam necháváme barvičky, tak je to jenom takové čmárání po papíře, které vede k tomu, že uprostřed sídlišť, kterých máme plnou zemi, můžeme stavět baráky a neumíme to regulovat, zatímco naopak tu prvorepublikovou výstavbu de facto dneska neumíme, protože tam se zase nevejdeme. A právě proto, že tohle neumíme odlišit, tak je to špatné.

Tohle je konkrétní příklad digitalizace ano – ne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové, já chci reagovat na to, co vlastně je územní studie, co se od ní dá očekávat, jak územní studie vznikají a jaký mají smysl. Zákon, ten současný i ten budoucí, jim dává jasnou roli. Jsou součástí základní územně plánovací dokumentace a při vydávání stavebních povolení se k územním studiím přihlíží, s tím, že samozřejmě v okamžiku, kdy stavební úřad rozhoduje a má k dispozici registrovanou územní studii, tak logicky pro finální rozhodnutí má vycházet například z toho, jakým způsobem ona územní studie definuje veřejná prostranství. Územní studie vznikají zpravidla pro místa, která se uvažují v rozvojových plochách, v místech, kde územní plán uvádí základní regulaci. Říká například, jaké je tam procento zastavěnosti, jaké jsou třeba výškové limity pro budovy. To patří územnímu plánu. Územní studie jde do větších podrobností a s příslušným odborným podkladem říká, nejenom jaká je výšková regulace, ale hovoří třeba i tom, jaký tvar ty budovy budou mít, jakou konkrétní podobu v tom území, v té rozvojové ploše, budou mít veřejná prostranství, kde povedou ulice, jak bude vypadat uliční čára a samozřejmě kde třeba budou místa separovaného odpadu. Tohle jsou ale pro rozvoj toho místa, pro jeho budoucí podobu, významné klíčové věci.

Proto říkáme, že má-li se s územní studií dobře pracovat, má být nejen projednána, ale má být schválena v zastupitelstvu. Znovu zdůrazňuji, pokud vládní koalice říká, jak chce posílit samosprávy, a nedá prostor pro to, aby podmínkou územních studií byl právě souhlas zastupitelstva, tak už nikdy nemůže říct nic o tom, že by chtěla podporovat samosprávy. Ty problémy, které –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas, pane poslanče. Děkuji vám. Pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já děkuji paní ministryni za to, že vystoupila. Takto by to mělo probíhat po celý průběh projednávání teď ve třetím čtení.

Jenom jeden doplňující dotaz, paní ministryně. Bylo by jich více, ale něco tady říkali už kolegové i teď k roli samospráv. Vy jste řekla, že ti úředníci vlastně všichni plynule přejdou do vaší náruče, tedy pod stát, do státního stavebního řízení. Tak se chci zeptat, jak to uděláte. Jaký nástroj máte k tomu, abyste je donutila, ty úředníky, kteří dnes působí na obcích a městech na jednotlivých stavebních úřadech, že skutečně přejdou pod státní stavební správu. Já mám pocit, že ten nástroj nemáte. Pokud ho ale máte, tak budu rád, když ho tady představíte. Jestli jim to nařídíte, donutíte je ze zákona nebo jestli se budete snažit je nějakým způsobem uplatit a podobně. Myslím, že by bylo dobré, abychom to všichni věděli, protože, znovu opakují, řada starostů na to čeká, protože kvalitní úředníky si skutečně ponechá pro výkon těch odborností, které nutně obce i města potřebují.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já si ještě dovoluji doplnit to, co zaznělo. Paní ministryně tady pověděla, že územní studie má samozřejmě menší závaznost než územní plán. Nepochybně, to vůbec nezpochybňuji, ale současná praxe, na kterou reagujeme těmi návrhy,

bohužel přinášela celou řadu vážných problémů, protože bylo možné registrovat územní studii, aniž by se k ní vůbec místní samospráva vyslovila. Zmínil jsem před okamžikem, co všechno územní studie zahrnují a jak jsou významné z hlediska budoucí podoby rozvojové plochy, protože územní plán opravdu nemůže definovat veškeré detaily. Činí tak územní studie a vážným způsobem ovlivní budoucí podobu. Proto je důležité, aby to bylo nejenom předmětem projednání zastupitelstva, ale schválení. A je jasné, že to pořád zůstane jenom součástí základní územně plánovací dokumentace, ke které se přihlíží, ale bez souhlasu zastupitelstva dáváte prostor k tomu, aby se dál v tom území odehrávaly věci, které jsou třeba i v rozporu s názorem samosprávy, a dokonce i v rozporu s dobrou odbornou praxí.

Navíc je tu pozměňovací návrh Adama Kalouse, který říká, že v okamžiku, kdy dojde ke zrušení územního plánu nebo tam územní plán neplatí, tak územní studie má sílu územního plánu. V takovém případě, říká ten pozměňovací návrh, územní studie má sílu územního plánu. Říkám tedy jednoznačně, že bez toho, že by pak územní studie podléhala schválení zastupitelstva, dopustíte to, že se tu ocitnete mimo právní rámec, a najednou tady bude reálně podklad připravený bez souhlasu zastupitelstva příslušného města nebo obce určovat podobu výstavby. Naprosto nepřijatelná věc!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Tomáš Vymazal, který ale v tuto chvíli není přítomen, takže ho posouvám na konec přihlášených. Pan poslanec Tomáš Navrkal je připraven. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně a vážení kolegové.

Vážená paní ministryně, já bych tady jenom rád odcitoval tiskovou zprávu Odborového svazu státních orgánů a organizací, která přináší velké otázky ohledně toho, jak by vlastně takováto reforma, kterou vy tady navrhuje, vedla k nějakému urychlení. Cituji z té tiskové zprávy:

Odborový svaz státních orgánů a organizací ve spolupráci se Sdružením místních samospráv České republiky zadal 5. března 2021 anketu, která reaguje na aktuální vývoj v projednávání stavebního zákona. Podle některých pozměňovacích návrhů, jejichž přijetí podpořila i ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová, se opět zvažuje převést část současné agendy z územních samosprávných celků na nový stavební úřad v režimu státní služby. Na úředníky a úřednice by čekala 10. platová třída, uznání zkoušek zvláštní odborné způsobilosti jako úřednických zkoušek. Více podrobností k podmínkám převodu stavebních úřadů zatím ministerstvo nesdělilo.

Teď je tady citace předsedy toho svazu Pavla Bednáře: "O anketu byl velký zájem. Odpovědělo na ni celkem 1 274 osob, i když byla anketa anonymní, na odborový svaz přišla i celá řada podrobnějších reakcí, které se stavěly kriticky k celému návrhu."

V anketě jsme se ptali nejdříve na to, zda za takových podmínek bude zájem na nový úřad přejít. Bez souhlasu současného zaměstnance či zaměstnankyně to totiž nepůjde. Pouze necelá polovina respondentů, konkrétně 40,7 %, uvedla, že za dosud známých podmínek do nového systému přejde. Další 26,6 % respondentů předpokládá, že zůstanou u svého současného zaměstnavatele v nějaké jiné pracovní pozici, například v agendě územního plánování. Zbývajících 32,7 % pak očekává, že ve svém zaměstnání skončí, najdou si úplně jinou práci nebo například odejdou do důchodu. Poslední skupiny, jež si bude hledat jiné pracovní uplatnění či přejde do důchodu, jsme se pak ptali, zda v jejich případě bude muset současný zaměstnavatel jejich pracovní místo novému státnímu úřadu odevzdat, protože agenda stavebního řízení je na nich vykonávána plně nebo převážně. Z nich 80,6 %

odpovědělo, že ano. Pro územní samosprávné celky pak tento postup bude znamenat, že daným lidem budu muset vyplácet odstupné.

Teď následuje citace místopředsedkyně toho odborového svazu Aleny Gaňové: "Potvrdilo se nám, což jsme věděli po celou přípravu nového stavebního zákona, že tedy lidé z obcí příliš nechtějí. Zároveň to ale i znamená, že Ministerstvo pro místní rozvoj vůbec nemá představu o tom, jak by tuto agendu na novém úřadě zajistilo. Pokud by skutečně přešlo tak málo lidí, tak to bude znamenat velký problém hlavně pro stavebníky."

A následuje další citace výkonné ředitelky Sdružení místních samospráv České republiky Jany Přecechtělové: "V minulosti jsme již provedli obdobné dotazníkové šetření, ze kterého vyplynulo v podstatě to samé. Opět se potvrdilo, že do centrální soustavy pravděpodobně přejde méně než polovina pracovníků, což kopíruje i neblahou historickou zkušenost s odloučením sociálních pracovníků z obcí a následné nedostatečné personální obsazení úřadů práce, kam mají dávkáři přejít, avšak v plném počtu nepřešli. Toto má nakonec nejhorší dopad na občana."

Pak následuje poslední citace předsedy Sdružení místních samospráv České republiky Stanislava Polčáka: "Představa vládních poslanců, že přijmou zákonnou verzi, k níž se nemohou zástupci obcí vyjádřit, je pro naše celostátní sdružení obcí nepřijatelná. Dohodu, že stavební úřady na obcích zůstanou, zaštiťoval sám předseda vlády. A najednou hlavně poslanci hnutí ANO vládní návrh svého ministerstva předělávají pod rouškou netransparentních pozměňovacích návrhů. Fakt, že by obce měly na základě nové normy hradit odstupné zaměstnancům zrušených úřadů, je pro nás nemyslitelný, protože poslanec Kolovratník vůbec s obecními svazy nejednal. Zrušení malých stavebních úřadů představuje obrovské náklady a personální ztráty, které však nikdo nevyčíslil. Takto legislativní proces nesmí probíhat, zejména ne v nouzovém stavu. Navíc dopady změn jsou opravdu enormní, a naopak nedostatečným personálním obsazením nejenže nedojde ke kýženému zrychlení stavebního řízení, kterým se všichni zaklínají, ale naopak k jeho kolapsu, za což budou odpovědní především poslanci."

Takže já bych se tady rád zeptal paní ministryně, jak tedy se chce vyrovnat s tím obrovským rizikem, nebo prakticky bych řekl jistotou, že bude velmi těžké zajistit to personální obsazení, a tudíž tady vlastně hrozí, že paradoxně oproti vlastně celému hlavnímu zamýšlenému deklarovanému účelu této novelizace dojde naopak ke zpomalení celé té agendy, protože prostě nebude dost lidí, kteří to budou vyřizovat. Takže já bych byl rád, kdybychom tady od vás slyšeli nějaké odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je pan poslanec Tomáš Martínek, který podle mých poznámek vystupuje podruhé. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jenom tedy doplním to, co jsem nestihl v té první části. Chtěl bych tedy dokončit tu výzvu Rekonstrukce státu, která ještě posílá poslední poznámky k pozměňovacímu návrhu číslo 8018 k tisku 1008, ve znění tisku 1008/7, podrobněji.

Praktické problémy původního návrhu zákona, tisku 1008 ve znění KPN hospodářského výboru k tisku 1008/7, které řeší návrh č. 8018 poslance Martina Kupky a Ivana Bartoše. Návrh, stejně jako stávající podoba stavebního zákona, neupravuje podrobnosti vedení elektronického stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě, jejichž náležitosti má stanovit podzákonný předpis, což v praxi vyvolává právní nejistotu. Řešení navržené v pozměňovacím návrhu číslo 8018 poslance Martina Kupky spočívá v zakotvení za prvé základních podmínek pro vedení stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě

v elektronické podobě, postupu pro vyhotovení záznamu osobami bez přístupu do systému zhotovitele.

Ad 1. Navrhuje se povinnost záznamy v elektronické podobě chránit proti změnám a vést je systematicky a posloupně.

Ad 2. Navrhuje se, aby při vedení stavebního deníku či jednoduchého záznamu o stavbě v elektronické podobě mohla osoba oprávněná k provádění záznamů podle § 166 odst. 2 vyhotovit záznam jako samostatnou písemnost, pokud ji podepíše uznávaným elektronickým podpisem a předá zhotoviteli, který ji bez zbytečného odkladu do stavebního deníku či jednoduchého záznamu o stavbě vloží.

Za Rekonstrukci státu zpracoval Jakub Černý, Ervín Hausvater a Josef Karlický.

A na závěr bych chtěl ještě tlumočit výzvu k návrhu stavebního zákona od akademiků:

Vážené poslankyně, vážení poslanci, obracíme se na vás s touto výzvou ohledně návrhu nového stavebního zákona, který v září 2020 vláda předložila Poslanecké sněmovně. Návrh nového stavebního zákona se zrodil v prostředí závažného střetu veřejných zájmů se zájmy soukromými. Jeho základem byl legislativní elaborát připravený Hospodářskou komorou České republiky, HK ČR, tedy zájmovým podnikatelským svazem, který sdružuje mimo jiné největší stavební a developerské korporace v České republice. Tento elaborát vtiskl návrhu nového zákona koncepci, která do základů rozvrací promyšlený systém právní ochrany životního prostředí, jak se v České republice vytvořil po roce 1989. Nová koncepce předpokládá, že se dotčeným správním orgánům v oblasti životního prostředí odejme významná část jejich působnosti týkající se výstavby a převede se na stavební úřady. Budou to stavební úřady, které mají napříště rozhodovat o odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, o odnětí lesních pozemků z lesního půdního fondu, o kácení dřevin, o povolování výjimek ze zákazů týkajících se chráněných druhů rostlin a živočichů, či dokonce o posouzení vlivu na životní prostředí. Všechny tyto oblasti mají být vyjmuty z řídicí a přezkumné působnosti Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství a mají být vyvedeny do řídicí a přezkumné působnosti Nejvyššího stavebního úřadu. V oblasti životního prostředí tak vznikne schizofrenní organizační model, v němž jednu a tutéž zemědělskou či lesní půdu budou chránit před neuváženou těžbou nerostných surovin či necitlivým zásahům proti škůdcům specializované orgány životního prostředí v čele s MŽP nebo Mze, zatímco před neuváženou výstavbou je budou "chránit" stavební úřady v čele s nejvyšším stavebním úřadem.

Původní legislativní elaborát z dílny Hospodářské komory České republiky v průběhu roku 2020 upravilo Ministerstvo pro místní rozvoj, výše popsání koncepce však zůstala nedotčena. Některé z těchto úprav přinesly dílčí vylepšení, jiné však původní model ještě více zkomplikovaly. Největší pochybnosti vyvolává hybridní soustava stavebních úřadů. V prvním stupni mají v povolovacích řízeních rozhodovat stavební úřady obcí, zatímco ve druhém a třetím stupni mají rozhodovat stavební úřady státu. Přitom stavební úřady obcí nebudou mít v povolovacím řízení samostatnou pravomoc posuzovat otázky týkající se životního prostředí a v těchto věcech mají být odkázány na vyjádření nadřízeného krajského stavebního úřadu. Nadto vládou předložený návrh, a to i přes všechny úpravy a vylepšení ze strany MMR, je i nadále politickou reprezentací všeobecně považován za nedostatečný. Proto se nyní připravují souběžně a nezávisle na sobě dva různé komplexní pozměňovací návrhy. Jeden připravuje skupina poslanců pod vedením Martina Kupky, druhý připravuje samo MMR. A to vše v době vrcholící epidemie koronaviru, nouzového stavu a jen devět měsíců před volbami do Poslanecké sněmovny.

Ze všech těchto důvodů se domníváme, že výše popsání stav tvorby nového stavebního zákona je obrazem naprostého legislativního zmaru, který má jen jedno rozumné řešení: vrátit

předložený návrh zpět vládě s tím, že může být analytickým podkladem pro vypracování nového a lepšího návrhu po volbách do Poslanecké sněmovny České republiky v roce 2021.

Děkujeme za zvážení. V úctě zástupci – namátkou – Přírodovědecké fakulty UP Olomouc, Ústavu státu a práva Akademie věd ČR, Přírodovědecké fakulty MU Brno, Fakulty životního prostředí ČZU Praha, Biologického centra AV ČR České Budějovice, Centra pro otázky životního prostředí UK Praha, Právnické fakulty UP Olomouc atd.

Takže děkuji za pozornost a určitě jsem rád, že tady mohly tyto důležité výzvy odborné veřejnosti zaznít.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je nyní pan poslanec Ondřej Profant s vystoupením v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Nebojte se, já vám nebudu číst žádné dopisy. Já se pozastavím podrobně nad tou digitalizací. Takže kdo chce podpořit digitalizaci, ať pozorně poslouchá a popřípadě mi na konci mé argumenty vyvrátí. Já bych se totiž rád pozastavil nad procedurou, kde je tedy přednesen návrh D1, původní sněmovní dokument 7861 kolegy Sadovského, a pak teprve a výlučně moje návrhy N9 a N22. Ty návrhy jsou podobné, mají stejný základ, ale v reálu v tom, jak se budou uplatňovat, se velmi liší. Jak jsem již řekl, jeden je takové šolichání, aby se neřeklo, kde se řekne: tak to budeme dělat nějak elektronicky, a druhý jasně definuje současnou používanou praxi při plánování našich měst.

Nejprve si pojdme říct, co ty dva návrhy mají společného. Jsou tu tři základní body. Data se vyhotovují v elektronické podobě ve strojově čitelném formátu. Oba pozměňovací návrhy kromě vektorových dat nově připouštějí i rastrová data, což je důležité zejména u podkladových map, jako jsou třeba letecké ortofotomapy. Primární data samozřejmě zůstávají uložena ve vektorové podobě, tedy v podobě bodů, linií, ploch. Ta je snadněji strojově zpracovatelná, nicméně připouští se i podoba rastrová právě pro podkladová data. To znamená, abychom to uměli mít kvalitně ve vektorech, ale zároveň abychom si tam mohli dělat tu ortofotomapu, abychom to opravdu uměli promítnout do té krajiny nebo do těch současných prvků v té krajině.

Další styčný bod je, že oba pozměňovací návrhy navrhují, aby v jednotném standardu byla vyhotovována i územní opatření jakožto závazné nástroje územního plánování, které mají významný územní průměr. Tak, je to super, povedeme to a zároveň tam budeme mít i ty úpravy, což je samozřejmě úplně klíčové.

Třetí společný bod je zavedení požadavků na geodetický referenční, tedy souřadnicový, systém, který je v naprosté většině českých mapových děl systém S-JTSK, což je Křovákovo zobrazení, které vzniklo v první republice pro model tehdejšího Československa. Je velmi přesné pro území i dnešní České republiky.

Takže tyhle tři věci jsou samozřejmě super. Ale teď vám povím o tom, co v tom pozměňovacím návrhu D1 není a co velmi pravděpodobně neprojde při současném návrhu procedury. Protože jakmile ho schválíme, protože to samozřejmě posune lepším směrem, tak ten druhý návrh bude nehlasovatelný. Takže v pozměňovacím návrhu původní sněmovní dokument 8043 v proceduře označené N9 až N22 jsou navíc oproti D1 standardizování celé výkresové části i struktury textové části územně plánovací dokumentace, nikoliv jen vybraných jevů, což je podmínkou pro digitalizaci a strojovou podporu navazujících procesů informačních systémů veřejné správy. S tím, že standardizovaná má být datová struktura a věcný obsah, nikoliv grafické vyjádření standardizovaných částí. Tady se opět bavíme

o tom, jestli plácáme barvičky na mapu, nebo v mapě máme vektorově zanesené ty reálné prvky, které tam chceme plánovat a řešit.

Další je lepší pojetí struktury standardizovaných částí obsahu územně plánovací dokumentace, zejména ploch s rozdílným způsobem využití. Navrhovaný systém umožní obcím, pro které je výhodné zachovat stávající členění ploch, s rozdílným způsobem využití toto zachovat (?), ale nebránit přitom těm obcím, které potřebují zvolit vlastní členění lépe odpovídající místním potřebám, použít členění vlastní. To znamená, respektuje ústavní právo obcí. Když obec potřebuje to mít jinak, typicky velká obec to potřebuje mít jinak než malá, tak to může zanést ve standardizované podobě a ve standardizovaném číselníku. To je velmi důležité.

Další bod. Navrhovaný datový standard umožní vytvářet jednotné přehledové analytické výstupy napříč územními plány díky povinné informativní jednotné klasifikaci, takzvaných společných kódů.

Celý pozměňovací návrh N9 až N22 je v duchu nejlepších principů digitalizace veřejné správy. Je to stejný princip, který známe z jiných procesů a agend. Často totiž provádíme takzvanou falešnou digitalizaci pouhým převedením papíru do PDF scanů bez zamýšlení nad procesem a strukturou dat. Tím správu nezefektivňujeme, někdy ji dokonce úřadům tímto komplikujeme. Stejně tak i u zaznamenávání jevů v území nesmíme zůstat pouze u naskenovaných map neboli takzvaného grafického znázornění standardizovaných částí. Pro skutečnou digitalizaci a zefektivnění procesů, porovnatelnost a interoperabilitu je nutné přejít k jednotné datové struktuře územně plánovací dokumentace. Její grafické znázornění pak bude jenom sekundární vizualizací jednotně uložených strojově čitelných dat, nikoliv primárním produktem. Takže výsledek tohoto je, že pokud to budeme mít ve správných datových formátech, tak například nebudou tak drahé ty zakázky na informační systémy, zatímco návrh, který tu je navržen v proceduře, vede k tomu, že to bude dražší, protože to nebude tak moc standardizované. A to znamená, budeme počítat s více nestandardizovanými prvky a s barvičkami v mapě. Budeme ukládat některá data jenom rastrově.

Cílem mého pozměňovacího návrhu je totiž stanovit jednotný datový standard pro digitální zpracování sledovaných jevů v územně plánovacích dokumentacích, takzvaných objektů jejich tříd strukturovaných podle sledovaných vlastností, nikoliv jednotný grafický standard falešně digitalizované územně plánovací dokumentace podle předepsané legendy.

Já vám přečtu to důležité, co to zavádí. Ono to zavádí plochy dle využití. Takže bydlení, rekreace, občanská vybavenost, veřejné prostranství, zeleň, dopravní infrastruktura, technická infrastruktura, výroba a skladování, těžba a tak dále. To je ten současný. Ale ten nový dovolí právě rozlišit to, co dnes nejde. Například rozlišit pražské Vinohrady od pražského Jižního Města. Tady právě máme to socialistické tradiční sídliště, kde se vzalo obrovské pole a zastavělo se paneláky. A v tom územním plánu je to dneska jako jedna barva. To znamená, všude se tam můžou stavět baráky, a tím pádem vy to sídliště můžete dále zahušťovat. Uprostřed toho sídliště můžete postavit domy a tak dále. A také se to občas děje. Například na sídlišti v Ládví o tom byl velký spor. Zatímco například Vinohrady jsou velmi kompaktní čtvrť zástavby, která je dnes téměř nepostavitelná, protože je nenaplánovatelná. Právě proto, že tam nesplníte některé věci. I když je zcela jasné, že tak občané žijí, je to správně a asi bychom to chtěli umět naplánovat. Protože proč bychom nechtěli umět postavit další Vinohrady.

A tohle je přesně ten rozdíl, který např. pražský Institut plánování a rozvoje musí řešit, řeší ho v rámci Metropolitního plánu, tak jak je naplánovaný. A tento pozměňovací návrh N9 až N22 tohle přesně ukotvuje, aby to bylo v té moderní vizi toho plánu, který opravdu řeší i tyhle jednotlivosti, že tohle je paneláková výstavba, do které jsou naplánovány parky, a tak

tam ty parky zůstanou, protože my nechceme tam stavět lidem před tím panelákem další barák. A tohle přesně řeší tento pozměňovací návrh. Takže vás žádám o podporu této změny procedury, kterou navrhnu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Pikal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si nejsem jistý, jestli využiji i těch deset minut, které jsou pro běžného poslance, nicméně kdyby k tomu došlo, tak se všem omlouvám.

Já bych se chtěl nejdřív obecně zastavit u toho, že mi přijde velice smutné, že tady dnes musíme takhle vystupovat, protože před sebou máme návrh, který vznikl poněkud zvláštním způsobem a nakonec přišel v nějaké předem dohodnuté podobě, nicméně do toho přišel komplexní pozměňovací návrh, který neprošel žádným rozsáhlým připomínkovým řízením, a proto k němu vzniklo velké množství pozměňovacích návrhů, vyvolává mnohé kontroverze a dlouhou diskusi. A mně to vlastně celé přijde velice nepříjemné. Takže já bych si dovilil procedurálně navrhnout opakovat druhé čtení, tak abychom mohli přece jenom potom pracovat s nějakým konceptuálním návrhem, na kterém bude třeba shoda, ke kterému bychom se časem dostali. Takže to je můj procedurální návrh potom na příslušnou dobu hlasování, až bude čas.

Nyní tedy k druhé části. Já bych chtěl seznámit Sněmovnu se stanoviskem, které bylo doručeno našemu klubu. Jedná se o stanovisko Asociace pro urbanismus a územní plánování České republiky, kdy se na nás tato asociace obrátila ve věci projednávaného návrhu nového stavebního zákona v Poslanecké sněmovně:

V rámci druhého čtení tohoto návrhu dne 1. dubna 2021 byl poslancem Kolovratníkem uplatněn pozměňovací návrh, který je vedený pod č. 8008, který převádí pořizování územně plánovacích dokumentací plně do kompetencí obcí a krajů. Byť se může jevit tato změna pro obce pozitivní, asociace si na nás dovoluje apelovat, abychom tuto unáhlenou a neprověřenou změnu v rámci třetího čtení nepodpořili. Na úvod poznamenává, že nezpochybňuje variantu, kdy pořizování územně plánovacích dokumentací bude činěno plně v samostatné působnosti, ale domnívá se, že tak může být provedeno až v návaznosti na důsledné prověření všech okolností a široké odborné diskuse nad touto problematikou. Ani k jednomu bohužel v daném případě nedošlo. Tím se dostáváme ke spoustě problematických návrhů, které zde prostě jsou, kdy se navrhuje velké koncepční změny a nejsou řádně prodiskutovány s jednotlivými aktéry.

Na plénu Poslanecké sněmovny potom v rámci třetího čtení i na jednotlivých výborech vůči novému zákonu zákona zaznívaly často velmi vážné výtky. První z nich byla, že návrh je připraven zájmovou skupinou, Hospodářskou komorou, a jako takový nemůže být považován za kvalitní návrh. Dovoluji si upozornit, že také předložený pozměňovací návrh byl připraven pouze na velmi úzké skupince pěti největších měst bez jakékoli širší diskuse, bez zapojení odborných složek kompetentního ministerstva, a to navzdory opakovanému slibu ministryně pro místní rozvoj, že tato změna nebude řešena unáhleně, bez široké odborné diskuse se všemi zúčastněnými subjekty, nikoliv pouze zájmovou skupinou pěti největších měst České republiky.

Další výtkou je, že návrh nového stavebního zákona byl připraven bez důsledných analýz, které by dokázaly identifikovat bolavá místa současné právní úpravy. Bohužel totéž se děje v tomto případě, návrh je připraven bez důsledného dopadu na ústavní pořádek České republiky, na mezinárodní právo včetně práva Evropské unie. Zcela k němu absentuje

vyhodnocení dopadů regulace, tedy RIA, přičemž tento dopad jistě nebude zanedbatelný zejména pro malé obce.

Poslední výtkou je, že návrh nového stavebního zákona eroduje současný smíšený model veřejné správy. Dovolují si poznamenat, že pořízení územně plánovací dokumentace je v současné době taktéž součástí tohoto výkonu a jeho přesun ze samosprávy je tedy také erozí smíšeného modelu výkonu veřejné správy, který většina poslanců hlasitě kritizuje.

Na jednání pléna Sněmovny 1. dubna 2021 proti takto unáhlené a nepromyšlené změně se poměrně hlasitě a razantně ohradil ministr kultury Lubomír Zaorálek. Dovolují si poznamenat, že nejen Ministerstvo kultury má k takovému postupu negativní postoj. Stejně jsou na tom i další rezorty, zejména Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo spravedlnosti. Před takto nepromyšlenou změnou varuje i jinak zdrženlivý Nejvyšší správní soud a jednoznačně se nevyjádřil ani Svaz měst a obcí České republiky.

Na základě dlouholetých zkušeností na poli územního plánování nejen svých, ale i členů asociace si dovolím konstatovat, že přijetím tohoto pozměňovacího návrhu nebude docíleno posílení samospráv. Tato úprava přinese spíše chaos a právní nejistotu v území. Bude znamenat výrazné prodloužení povolovacích procesů proto, že jejich základní stavební kámen, tedy územně plánovací činnost, bude touto změnou paralyzován. Hrozí rozsáhlé a dlouhotrvající spory, bohužel i obstrukce některých samospráv, které budou znamenat oslabení zájmu státu na procesu pořizování územně plánovací dokumentace, tedy zejména průtahů u těch nejvýznamnějších staveb, dálnic, vysokorychlostních tratí, produktovodů nebo vodních děl. Takto připravený návrh jde proti principu rekonstrukce veřejného stavebního práva, jak je ve Sněmovně prezentován.

Návrh také staví do nevýhodné pozice malé obce, které na územní plán, základní rozvojový dokument, nemusí finančně a personálně dosáhnout. Neobsahuje pro tyto obce žádnou záchrannou síť a odsuzuje je k tomu, že se nebudou moci řádně rozvíjet, ale také že nebudou moci čerpat dotace ať již z rozpočtu Evropské unie, státu, nebo kraje, protože čerpání dotací, zejména (nesrozumitelné) projekty, je ve valné většině případů podmíněno existencí územního plánu a souladu daného projektu s ním.

Po reakci zejména menších obcí je také možno konstatovat, že tato změna nebyla s obcemi jakkoliv diskutována a jejich názor v této věci nebyl nijak brán v potaz, což je třeba vnímat s velkým podivem. Ostatně proto jsme zde slyšeli velké množství stanovisek různých sdružení obcí. Ministryně pro místní rozvoj slibuje, že pro malé obce připraví dotační titul, nicméně to je pro ně jen další administrativní zátěž, kterou zejména starostové menších obcí nebudou již časově zvládat. Dotace je také vždy nenároková a je třeba upozornit, že byt' Ministerstvo pro místní rozvoj dotační program na podporu pořizování územních plánů má, přes opakované sliby, že tak učiní pro letošní rok, na něj výzvu nevyhlásilo. (Řečník se odmlčuje, protože takřka před řečnickým pultem hlasitě diskutuje skupina poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane místopředsedo, máte pravdu. Prosím, abychom vytvořili klidné prostředí pro dokončení projevu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já chápu, že diskuse, co tady probíhá přede mnou, je určitě důležitá, a já podporuji provedení, jenom... (Skupina se rozpouští.) Děkuji všem. (Předsedající také děkuje.)

Z uvedených důvodů vás žádám, abyste zvážili nepodpořit předmětný pozměňovací návrh č. 8008. Má-li dojít k takto zásadní změně, dovolím si ji označit za jednu z největších

změn na poli organizace výkonu veřejné správy za uplynulých 25 let. A pak se domnívám, že se tak má stát na základě široké odborné diskuse, kterou povede věcně příslušný resort, nikoliv právní kancelář najatá skupinou velkých měst. Diskuse, do které budou zapojeny všechny zainteresované subjekty, a funkčnost nového systému bude v rámci ní vyhodnocena ze všech relevantních pohledů a prakticky na příkladech odzkoušena. – Tolik předseda Asociace pro urbanismus a územní plánování České republiky.

Děkuji za pozornost a ještě bych chtěl zmínit jednu věc... Omlouvám se. Nebo případně dám slovo tady... (Předsedající: Ano, prosím.) Jestli je nějaká přihláška do rozpravy...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je, ale dokončete, pane místopředsedo. Ještě je tu taky faktická poznámka.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak v tom případě přeruším své vystoupení a případně se přihlásím, pokud bude rozprava pokračovat, protože to je další nesouvisající věc, kdy jsem chtěl probírat jednotlivé pozměňovací návrhy, ale myslím si, že nyní jsme ještě v té obecnější fázi diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy se mezitím přihlásila paní poslankyně Richterová, ale s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, já jsem chtěl navrhnout procedurální návrh, a to přerušit tento bod do 26. května, což je středa plenárního týdne, což je ten vhodný čas na projednávání třetích čtení. Jsem přesvědčen, že v tomto plenárním týdnu se nám podaří tento zákon doprojedit. Nicméně my skutečně považujeme za zásadní, aby stanoviska organizací, které neměly možnost zasáhnout do tvorby toho zákona, protože byly obejity, byla na tomto plénu slyšet, nicméně jsme připraveni na to dojít k nějakému konsenzu, aby skutečně ten další plenární týden se o tomto návrhu mohlo hlasovat. Děkuji za podporu tohoto procedurálního návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Poslanecké sněmovny s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji za slovo a v podstatě není třeba přednostního práva. Já tedy využiji i toho, že pan kolega Ferjenčík dal procedurální návrh, tak já bych k němu dal protinávrh. Já navrhuji, aby tento bod byl přerušen ve 14.00 hodin s tím, že bude pokračovat 14. května v pátek v 9.00 hodin, že by pokračovala tato schůze a tento bod.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokračoval by 14. května v pátek v 9.00 hodin. (Hlasy z pléna.) Ano. (Gong.) Já jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří jsou v předsáli. Máme zde návrh a protinávrh. Budeme nejprve hlasovat o protinávruhu. Protinávrh zní, že schůze bude přerušena ve 14.00 hodin, což by bylo tak jako tak, ale prosím, a budeme v ní pokračovat v pátek 14. května v 9.00 hodin ráno. Žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Myslím, že jsme na hlasování připraveni, budeme tedy hlasovat o tom, že tuto schůzi přeručíme ve 14.00 hodin, budeme v ní pokračovat v pátek čtrnáctého v 9.00 hodin ráno.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5. Přihlášeno 126 poslanců, pro 82, proti 35. Návrh byl přijat.

Takže do 14.00 hodin pokračujeme v jednání, pak, pokud nedoprobujeme, přerušíme. V pátek v 9.00 hodin ráno budeme pokračovat v této schůzi.

Na řadě je s přednostním právem pan poslanec Černošský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černošský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych v tuto chvíli požádal o přestávku na poradu poslaneckého klubu do 14.00 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zazněl návrh na přestávku pro poradu poslaneckého klubu Pirátů do 14.00 hodin. Tomuto návrhu samozřejmě vyhovím. Pan předseda Vojtěch Filip ještě chce vystoupit. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. No, já jen jednu malou poznámku. Už ta vaše obstrukce je opravdu trapná!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže přerušuji, v důsledku přestávky přerušuji projednávání tohoto bodu. V souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny v něm budeme pokračovat v pátek, tento pátek, v 9.00 hodin ráno. Současně připomínám, že v 15.00 hodin bude naše jednání pokračovat 103. schůzí Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.00, já jenom upozorním na to, že uplynul čas pro přestávku, kterou si vzala Pirátská strana. Byl přerušen bod, nebyla přerušena schůze, to musíme nyní napravit.

Vzhledem k tomu, že došlo k dohodě všech poslaneckých klubů, bylo dohodnuto, že tato 102. schůze bude přerušena až do okamžiku, jak rozhodne opět dohoda předsedů všech poslaneckých klubů. Tím pádem z toho vyplývá, že jestliže byla přerušena schůze na neurčito, tak není možné, abychom v pátek pokračovali v 9 hodin tím přerušným bodem, tudíž v pátek nebude zasedat Poslanecká sněmovna, to na vysvětlenou. Opět je to na základě dohody, kterou učinili zástupci všech poslaneckých klubů.

To je v tuto chvíli vše. Já přerušuji 102. schůzi a budeme pokračovat v 15.00 tou 103. schůzí. Děkuji.

(Schůze přerušena ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. května 2021
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala v 16.52 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den přerušené 102. schůze Poslanecké sněmovny. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 105. a 93. schůzi. Omluvy odkazují na 105. a 93. schůzi.

Vzhledem k tomu, že sněmovní tisky 1008 a 1009 byly již projednány na 104. schůzi, vyčerpali jsme pořad 102. schůze, kterou tímto končím. Přeji vám pěkný zbytek dne. Pokračovat budeme zítra ráno v 9 hodin řádnou schůzí.

(Schůze skončila v 16.52 hodin.)